

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

התורה

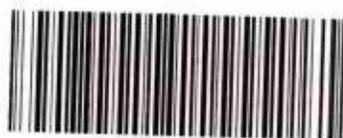
גאעיה - עניני פנים

נאו-נאצים

4.86-3.88

מס' תיק מקורי

6/9711

שם תיק: גרמניה - עניני פנים (נאו-נאצים)

מזהה פני: חצ-9711/9

מזהה פריט: 0004e5t

תאריך הדפסה: 20/02/2017

כתובת 2-120-2-14-6

מחלקה

התורה

בו"ו, יט' אדר תשמ"ח
8 במרץ 1988
1070 - 156.5

ש מ ר

כנ"ג - ט"ו
105.1

זכר

א ל : גב' מ. שמת, ס. מנהל אירופה
מאת : הציר, בון

הנידון : המרכז הפדרלי לחקירת פשעי מלחמה נאציים בלודביגסבורג

1. בהזדמנות של אירועים באיזור שטוטגרט בקרתי בשבוע שעבר במרכז הנ"ל ושוחחתי ארוכות עם מנהלו, התובע הכללי הבכיר, אלפרד שטרייס, עד עתה, היינו בקשר התכתבות וטלפון בלבד והיה מענין להקים קשר אישי ולראות כיצד פועל המשרד. הוא גמצא במבנה מוקף חומה ששימש בעבר כבית סוהר והתרשמתי מרצינות סידורי הבטחון שם. שטרייס סיפר שהיו מספר נסיונות להצית את המרכז בשנות הששים ובתחילת שנות השבעים, החומר שברשותם לא הועלה על מחשב, אך חלקו הגדול כבר צולם במיקרופילם. התרשמתי מיעילות הכרטיסיה הידנית המסודרת לפי 3 קטגוריות (לפי שמות, לפי מקום הפשע ולפי יומני מבצעים של כל היחידות הגרמניות) כך שיש cross-reference מירבי.
2. שטרייס סיפר על הקשר המצויין שיש למרכזו עם יד ושם, משטרת ישראל ומשרד המשפטים. קיימים קשרי עבודה סדירים עם מדינות מז"א למעט גרמ"ז. לאחרונה גברה התענינות בבריטניה, קנדה ואוסטרליה בנושא ומשרדי המשפטים שלהם שיגרו משלחות למרכז לאיסוף חומר על פושעי מלחמה החיים במדינות הנ"ל. מתוך רשימת כ-30 אלף איש שקבלו מארכיון הועדה לפשעי מלחמה של האו"ם (והכוללת לא רק נאשמים אלא גם עדים) והנמצאת בשלב ניפוי כ- 3/4 מתייחסת לפשעים שהתיישנו: כלומר עבירות נגד רכוש וכו'. רק כרבע מתייחס לעבירות רצח ולהערכתו הרבה מהנאשמים אינם עוד בחיים. במרכז מרכזים את החומר לגבי הנאשמים ברצח ומעבירים את התיקים למשרדי התביעה הכללית בעיר שהיתה מקום מגורי הנאשם לפי תעודותיו. חומר המתייחס לנאשמים שמקום מגוריהם בשטח גרמ"ז מועבר למשרד המשפטים הגרמ"ז - אך עד כה לא קיבלו משם תגובה. כן העבירו לאחרונה למש' הפנים האוסטרי חומר המתייחס לנאשמים שמקום מגוריהם היה באוסטריה. שטרייס ציין שזכה לתגובה צוננת וכעושה משש' הפנים האוסטרי ולדעתו לא יהיה שם טיפול בחומר.
3. שטרייס מעריך שתוך 10 עד 12 שנה תסתיים הפעילות של המרכז הפדרלי והשאלה היא מה יקרה לכל החומר שנאסף. הארכיון הפדרלי בקובלנץ ביקש לקבל את החומר אך נענה עד עתה בשלילה. לדעתו יש לשמור את החומר במרכז הפדרלי ולהופכו למכון מחקר קבוע בנושא פשעי הנאצים. הגוף האחראי למרכז הוא ועידת שרי המשפטים של הלאגדים.

בזרחה,
ג. פדון
120

העתק: מר ג. תדמור, יועץ שה"ח לעניני תפוצות
מר ר. סייבל, היועץ המשפטי

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1954

1. The Government of the State of Israel...

2. The Government of the State of Israel...

3. The Government of the State of Israel...

1954

1954

כנסת **

טווי

**
**
**
**

חוזם: 24239/3

אל: המשרד

מ-: בון, נר: 269, תא: 290388, זח: 1700, דח: מ, ט: ג, ט: ט

נד: ג

טווי/מיד

אל : אירופה 1
דע : מנהל קונסולרית
מאח : שגרירות, בון
מרת הריגול ברמ'ג.

1/25.1
אכמ

9

מתרבות הפניות אלינו מצד כלי התקשורת בענין האזרח
הישראלי שמעון אור, ששמו הועלה בקשר לחשיפת מסמך
גדול של חשודים בריגול למען בריה"מ - בימים האחרונים.
האיש רשום במחלקה הקונסולרית שלנו יחד עם אשתו, רבקה
ושתי בנותיו. מסמך הזיהוי שלו 035752839 ומתגורר באן
בעיר AAKEN
עלה ארצה מבריהמ' ב-1972. בדרנו אצל ראש הקהילה ושמענו
שהאיש פעיל ומקובל שם ומשמש מורה לדה יהודית בכמה
וכמה ערים במדינת נורדרייך-רוטטנאהלן. נסע לפני כחצי
שנה לבריהמ' כדי להביא משט את אמו ואמנת הביאה עמו. שירת
בצהל ומתגורר ברמ'ג מסוף 1980. לפני העתונות הוא
עצור מיום המישי האחרון אן השגרירות לא קבלה עד עתה
הודעה רשמית על כך. לידיעתכם.

גד בהן

====
W. S.

חפ: שהח, מנכל, ממנכל, אירא, קונס, רט

8406 1286
משרד החוץ, תל אביב, 10000

OFFICE

SECRET

Handwritten notes in blue ink, possibly "1.2.1" and "4.5.1".

SECRET

ש מ ר

אל : אירופה 1

מאת : השגרירות, בון

102.1
זיה

הנידון : בחירות לפרלמנט במדינת באדן - וורטמברג

ביום א' האחרון נערכו במדינת באדן-וורטמברג, בדרום מערב רפ"ג, בחירות כלליות ל"לאנדטאג" - בית הנבחרים המדינתי.

לקראת בחירות אלה נחזתה האפשרות, שמפלגת השלטון, ה-צ.ד.או., תאבד את הרוב המוחלט בבית הנבחרים, ממנו היא נהנית זה 16 שנים. בעיקר פעילי ה-ס.פ.ד. תלו תקוות בהשלכות "פרשת בארשל" על נכונות בוחרים-קבע להמשיך ולתת אמוגם למפלגה, שנתגלתה במערומיה. (אף שבצפון הרחוק). לקראת אפשרות זו ניסו גם פעילי ה-פ.ד.פ. לחזק מעמדם, בהנחה שיהיו לשון מאזניים חירגית בקואליציה חדשה.

תוצאות הבחירות הפתיעו את הכל :

ה-צ.ד.או. קיבלה 49.1% מקולות הבוחרים (ירידה של 2.8%). היא ממשיכה להחזיק ברוב מוחלט של 66 צירים בלאנדטאג (מתוך 125) על אף שאיבדה שניים. ה-ס.פ.ד. קיבלה 32.0% (ירידה של 0.4%) ו- 42 צירים (לעומת 41 קודם).
ה-פ.ד.פ. קיבלה 5.9% (ירידה של 1.3%) ו- 7 צירים (לעומת 8 קודם).
הירוקים קיבלו 7.9% (ירידה של 0.1%) ו- 10 צירים (לעומת 9 קודם).
כל שאר הרשימות לא עברו את אחוז החסימה, אך קיבלו 5.1% מקולות הבוחרים לעומת 0.5% בבחירות הקודמות.

ניתוח קצר של התוצאות מראה, שכל ארבע המפלגות המיוצגות בפרלמנט הפסידו מכוחן. מפלגות השוליים למיניהן צברו כח רב, אף שלא משמעותי פוליטית, ועוררו תהיות לא מעטות על הסיבות לכך. 3.1% מהתמיכה במפלגות אלה ביתנה לשתי מפלגות הימין הקיצוני, מה שלא שימח איש בקרב המפלגות הפרלמנטריות.

המפסידה העיקרית היא המפלגה הליברלית, ה-פ.ד.פ., שלגביה מהווה מדינת באדן-וורטמברג מעוז עיקרי בפדרציה. היא עברה אמנם את % החסימה, אך מספר הצירים העומדים לרשותה בפרלמנט אינו מקנה לה מעמד של סיעה בעלת זכויות פעולה מלאות. ראשי המפלגה במישור הפדראלי, שסברו לאחרונה שיצאו מתקופה ממושכת של מפלות וסטגנציה, נאלצים עתה להעריך את מצבם מחדש.

מפסידה נוספת היא ה-ס.פ.ד., שהציבה בראש רשימתה את דיטר שפורי, חבר בונדסטאג צעיר ופופולרי, שהתקשה ודאי, להעביר את מסר מפלגתו במדינה, שמצבה הכלכלי דווקא טוב במיוחד, שאין בה אבטלה ניכרת וששכבות ניכרות של עובדי צוארון לבן, שהתרכזו בה בשנים האחרונות, העדיפו לתמוך בקו השמרני-המתון ולא במפלגה סוציאלידמוקרטית, הסובלת מחוסר כירון ברור, מפיצול שורותיה בעניינים חשובים ואולי גם מניתוק מסוים מאורח המחשבה של עובד הכפיים המצליח.

המנצח העיקרי הוא ראש הממשלה היוצא והנשאר לותאר שפאט. מדינאי שמרן-מתון זה יהווה מעטה, יותר מאשר עד כה, כח עצמאי משמעותי בצמרת מפלגתו (צ.ד.או.). ויוכל לטעון לכתר בבוא היום. הוא ביסס את מערכת הבחירות שלו על התבדלות גיכרת מהשלטון הפדרלי וממפלגתו שלו בבוך. הוא הביע התנגדות לתכניות הממשלה בגושאי הרפורמה במיסוי ובמאבק האיכרים על קיומם נוכח קשיים גוברים מצד השוק המשותף. הוא זכה על כך גם למידה של ביקורת, אך עומד היום ללא עוררין על בימת המנצחים.

1.701

304

בוך, ב' ניסן תשמ"ח
22 במרץ 1988

ראוי לציין עוד, שמפלגת ה-צ.ס.א.ר. הברוארית רואה ב"כשלוך" היחסי של אחותה השמרנית פתח לניגוח הממשל המרכזי בבוך ופתחה בימים האחרונים במסע נוסף של ויכוחים וקונטרוברסיה, שמטרתם העיקרית, ודאי, לשפר את מעמדה בקואליציה.

איך לבחירות השלכות של ממש על ענינים המענינים את ישראל, אלא הקביעה הכללית, שטוב לנו עם לותאר שפאט כראש ממשלה וכבעל השפעה גוברת במפלגתו ושכל שינוי אפשרי בקונסטלציה היה מעמידנו בפני חוסר ודאות מסוימת. גם האינטרסים הכלכליים (ואפילו בנושא הרכש והמכירה הצבאית) שלנו במדינת דרום-מערב המתועשת נהנים מאהדתו של שפאט וגישתו החיובית הכללית ויש לנו בהחלט סיבה לקדם היציבות בברכה.

בברכה,

גד כהן

העתק: לשכת המשנה למנכ"ל
הממ"ד / הבינ"ל 1

הכרזת - נניח

105
21.3

21.3

2.2% הצביעו בעד המפלגה הניאורנאצית בשטוטגארט

— אך למרות העליה בכוחה, היא נותרה עדיין מתחת לאחוז החסימה
• בבחירות במדינת באדן-וורטמברג וכו' הנוצרים-דמוקרטים (50%)

מאת הנאיל דגן 21.3.98 בשותפים

הסוציאלי-דמוקרטים ירדו כמקצת, וצברו רק כ-32 אחוזים מהקולות. המפלגה החופשית-דמוקרטית ירדה לשישה אחוזים, והירוקים לכשבעה וחצי אחוזים. הפתעה בבחירות היתה העליה היחסית של מפלגות ועידות, ובתוכם הניאורנאצים. עם זאת, הניאורנאצים לא יזכו לייצוג כפרלמנט של שטוטגארט, משום שהם רחוקים מלהגיע אל אחוז החסימה וחמישה אחוזים, לעומת זאת הם צברו מספיק קולות כדי לזכות בתמיכה כספית הניתנת על ידי המדינה למפלגות-הימין. הניאורנאצים

סופר "הארץ" באירופה בן (מיוחד ל"הארץ"), בבחירות שהיו אתמול כמידינה המחוזית באדן-וורטמברג כמערכ גרמניה וכתה המפלגה הניאורנאצית כ-2.2 אחוז מקולות הבחורים. מפלגות רטיס ימניות אחרות וכו' ירדו לכאחוז וחצי נוספים מקולות הבחורים. קרוב לשבעה מיליון כעלי וכות בחירה השתתפו אתמול בבחירות במדינה המחוזית באדן-וורטמברג, שבירתה היא שטוטגארט. למרות ירידה קלה, צברה המפלגה הנוצרית-דמוקרטית השלטת כחמישים אחוז מן הקולות, והיא תמשיך לשלוט בשטוטגארט הלא-אחדות

בוך, כח' שבט תשמ"ח
16 בפברואר 1988
- 1057

ש מ ר

אל : גב' מ. שמרת, ס/מנהל אירופה 1

מאת : הציר, בוך

1057.1 קובץ

הנידון : מרכז התיעוד האמריקני בברלין (ארכיוני המפלגה הנאצית).

1. בימים האחרונים עסקו כלי התקשורת בפרשת היעלמות של עשרות אלפי תיקים אישיים ומטמכים מהארכיון הנאצי במרכז הנ"ל. למעשה מדובר בחקירות שהחלו עוד בשנת 1983, אך רק עתה פרסמה פרקליטות ברלין על דבר החקירה נגד סגן מנהל המרכז, שהינו גרמני, בחשד לגניבת מטמכים ומכירתם לסוחרים ואספנים.
2. מצ"ב כתבם בנידון שפורסמה היום בגנרל אנצייגר.
3. יש לנו קשרים טובים עם המנהל האמריקני של המרכז דניאל סיימון המוסר לנו מידע ותצלומי תיקים לפי בקשתנו. בשעתו דיווחתי לכם, שהאמריקנים הציעו לפני כ-10 שנים למסור את כל החומר לארכיון הפדרלי בקובלנץ, אך ממשלת רפ"ג מהטסת לקבלו עקב השלכות פוליטיות אפשריות, כך שהמו"ט ביז שתי הממשלות בנידון נמשך. לדברי סיימון, כל החומר כבר עולם במיקרופילם, כך שהטענה לעיכוב העברת החומר המצויינת בכתבה אינה נכונה.

בברכה,
ג. פדור

העתק: לשכת המשנה למנכ"ל
בינ"ל 1, ממ"ד

1. The Commission shall have the honor to inform you that...

2. The Commission shall have the honor to inform you that...

314 1.201

3. The Commission shall have the honor to inform you that...

4. The Commission shall have the honor to inform you that...

5. The Commission shall have the honor to inform you that...

6. The Commission shall have the honor to inform you that...

7. The Commission shall have the honor to inform you that...

8. The Commission shall have the honor to inform you that...

[Handwritten signature]

9. The Commission shall have the honor to inform you that...

10. The Commission shall have the honor to inform you that...

Brief von Hitlers Leibarzt tauchte wieder auf

Staatsanwaltschaft ermittelt gegen stellvertretenden Leiter des Document Centers

Berlin. (AP) Die Berliner Staatsanwaltschaft verdächtigt den stellvertretenden Leiter des amerikanischen Document Centers in Berlin sowie Antiquitäten- und Militariahändler aus verschiedenen Bundesländern, mehrere zehntausend NS-Akten aus dem Archiv gestohlen und verkauft zu haben.

Einen Tag nach Bekanntwerden des Diebstahls sagte Justizsprecher Volker Kähne gestern: „Es besteht der Verdacht, daß eine bisher unbekannte Zahl von Originalunterlagen in einer Größenordnung von mehreren 10 000 Stück aus dem Document Center über Militariahändler an Sammler zu Preisen von 200 bis 500 Mark und in Einzelfällen bis zu 5 000 Mark pro Stück veräußert worden sind.“

Kähne wollte die Namen der Verdächtigen nicht nennen und sagte nur, der stellvertretende Leiter des Archivs sei Deutscher. Die Ankläger ermittelten wegen Diebstahls beziehungsweise Unterschlagung und Hehlerei.

Bei Durchsuchungen hätten sie etwa 1 500 Akten wiedergefunden und beschlagnahmt, berichtete Kähne. Als Beispiele für wiederentdeckte Dokumente nannte er einen Brief des U-Boot-Kommandanten Günther Prien an einen seiner Vorgesetzten, ein Schreiben des Leibarztes von Adolf Hitler, Theo Morell, aus dem Jahr 1944 an einen hohen SS-Offizier sowie ein Schreiben des damaligen Konteradmirals Wilhelm Canaris aus dem Jahr 1933.

Ziel des Handels sei es gewesen, hohe Gewinne zu erzielen. Kähne fügte jedoch hinzu, die Staatsanwälte hätten keinerlei konkrete Erkenntnisse über angebliche Erpressungen,

von denen die „Berliner Morgenpost“ berichtet hatte.

Das Blatt schrieb, eine straff organisierte Bande habe prominente Persönlichkeiten erpreßt und Beträge, die angeblich „jenseits der 20-Millionen-Mark-Grenze“ lagen, kassiert. Die Betroffenen hätten dafür bezahlt, daß die eigene NS-Vergangenheit im Dunkeln geblieben sei, hieß es.

Unter Berufung auf nicht namentlich genannte westdeutsche Ermittler berichtete die „Morgenpost“ weiter, mehr als 80 000 teilweise streng geheime NS-Akten seien „rund um den Erdball“ verschoben worden.

„Politischer Schaden“

Beispielsweise sei die „Akte Bormann, Martin“ nur noch in Kopien vorhanden: „Die Urschriften aus Hitlers Reichskanzlei liegen längst in den Tresoren reicher Privatleute zwischen Berlin und Los Angeles.“ Für solches Aktenmaterial seien „horrende Preise“ erzielt worden. Bormann war seit 1942 Leiter der Parteikanzlei.

Kähne sagte, die Ankläger hätten schon zwischen 1983 und 1986 gegen Unbekannt wegen des Verlustes von Unterlagen aus dem amerikanischen Archiv ermittelt. „Es war seinerzeit nicht gelungen, diejenigen Personen zu ermitteln, die die Unterlagen aus dem Document Center herausgeschafft haben.“

Der Vorsitzende der Jüdischen Gemeinde zu Berlin, Heinz Galinski, forderte den ameri-

kanischen Außenminister George Shultz, den US-Botschafter in Bonn, Richard Burt, und den amerikanischen Gesandten in Berlin, Harry Gilmore, in Briefen auf, den Fall vollständig zu klären.

„Es ist ein politischer Schaden entstanden, der kaum reparabel ist. Es geht nicht nur um Gerechtigkeit. Viel ausschlaggebender ist, daß Tatbestände, die der Forschung und Wahrheitsfindung dienen sollten, auf diese Weise verloren gegangen sind“, meinte Galinski.

Galinski und auch der Leiter der Zentralen Stelle der Landesjustizverwaltungen in Ludwigsburg, Alfred Streim, sagten, sie hätten über den Fall nur aus den Zeitungen erfahren.

Streim berichtete, er habe in seinen Ermittlungen gegen mutmaßliche Nazi-Verbrecher bislang die Unterlagen aus Berlin bekommen, die er angefordert habe. „Es kann sein, daß wir nicht alles bekommen haben. Vielleicht ist in dem einen oder anderen Fall eine Akte ausgeblieben. Aber aufgefallen ist es uns bislang noch nicht, wir haben immer Auskunft bekommen.“

Galinski sagte, es handele sich „um einen politischen Skandal, der in seinen Ausmaßen noch gar nicht überschaubar ist“. Er fügte hinzu, er habe nie Zugang zu den Akten des Document Centers erhalten. „Ich habe im Laufe der Jahre mehrfach versucht, Auskünfte zu erhalten. Aber ich wurde genauso abgewiesen wie andere auch aus dem Kreis der Betroffenen, immer mit dem Hinweis, das Material sei nicht für die Öffentlichkeit bestimmt.“

Das Stichwort

Berlin Document Center

Das „Berlin Document Center“, aus dem nach offizieller Bestätigung in den vergangenen Jahren Tausende von Akten verschwunden sind, untersteht dem amerikanischen Außenministerium.

1947 wurde es in einer ehemaligen Abhörzentrale der Gestapo in Berlin-Zehlendorf eingerichtet und beherbergt rund 30 Millionen Akten aus dem Dritten Reich, darunter mit 600 000 rund 60 Prozent der Personalakten der SS und Waffen-SS.

Den größten Teil der Unterlagen macht mit 10,7 Millionen Stück die fast komplette Mitgliederkartei der NSDAP aus, die bei Kriegsende von den einrückenden amerikanischen Truppen in einer Papiermühle bei München gefunden wurde, wo sie ursprünglich vernichtet werden sollte.

Außerdem gibt es in den endlosen Reihen von Regalen 500 000 Akten der SA, 100 000 des Volksgerichtshofes und Obersten Parteigerichtes sowie 1,5 Millionen Dokumente Parteikorrespondenz, 2,5 Millionen Karteikarten

der Einwandererzentrale für Auslandsdeutsche und 500 000 Akten der Reichskulturkammer.

Ferner liegen dort Ordner von NS-Organisationen wie „Lebensborn“, Trägern des goldenen Parteiabzeichens, des NS-Altherrenbundes und der „Reichswerke Hermann Göring“.

Seit Jahren verhandeln amerikanische und deutsche Stellen über eine Übergabe des Document Center an das Koblenzer Bundesarchiv. Der damalige Bundesinnenminister Gerhart Baum kündigte 1979 an, daß die Übergabe binnen zwei Jahren erfolgen sollte, doch es gab immer wieder neue Schwierigkeiten.

Wie es hieß, wollen die Amerikaner erst alle Akten auf Mikrofilm aufzeichnen, bevor sie das Center übergeben. Diese Arbeit soll aber erst etwa zur Hälfte fertig sein. Der Zugang zu dem Center ist streng geregelt und wird nur für wissenschaftliche Forschungsvorhaben nach Prüfung des Einzelfalles erteilt. (AP)

VERLANGT Aufklärung: Heinz Galinski, Vorsitzender der Jüdischen Gemeinde zu Berlin.

Foto: Archiv

General Anzeiger
16.2.88

בון, ט"ו טבת תשמ"ח
6 בינואר 1987
131.2 - 677

אל : פר"ן

102.1

Handwritten scribble

לניק

מאת : השגרירות, בון

הנידון : הצעת החלטה בבונדסטאג בנושא הגרעיני

אני מצרף מסמך של הבונדסטאג הגרמני מ- 11.11.87, שהוא הצעת החלטה של סיעת "הירוקים", שכותרתה "הקץ ליצוא מאטומי".

ההצעה דורשת ממשלת רפ"ג להפסיק לאלתר כל יצוא של מתקנים גרעיניים (סחורות של רשימת האנרגיה הגרעינית הבינ"ל) ולדרווח לבונדסטאג אילו רשיונות יצוא הוענקו עד עתה.

בנימוקים להצעת החלטה נכללה גם פיסקה, שדרגומה: "עדותו של פייסקאי האטום הישראלי ואנונו מבהירה, שגם ישראל אינה הותרת אך ורק לכוונות של שלום במחקרה הגרעיני. מכוני מחקר בישראל, אבל, שייכים לשותפי הקואופרציה של המחקר הגרעיני והחעשיה הגרעינית ברפ"ג".

להצעת החלטה אין כל סיכוי להגיע אפילו לדיון של ממש בבונדסטאג ויש לראותה כחלק מפעילותם הנמרצת של "הירוקים" נגד כל היבט אפשרי של הנושא הגרעיני.

בברכה,

גד כהן

העתק: אירופה 1
הממ"ד / בינ"ל 1
היועץ המדעי, כאן

מס' תש"ס
ת"ת
ת"ת

מס' תש"ס

1.201

מס' תש"ס

1.201

מס' תש"ס
ת"ת

מס' תש"ס

Antrag

der Abgeordneten Frau Rust und der Fraktion DIE GRÜNEN

Stopp der Atomexporte

Der Bundestag wolle beschließen:

1. Die Bundesregierung wird aufgefordert, den Export atomarer Anlagen (Waren der internationalen Kernenergieliste) ab sofort zu unterbinden.
2. Die Bundesregierung wird aufgefordert, unverzüglich den Deutschen Bundestag darüber zu informieren, welche Ausfuhrgenehmigungen für welche Atomanlagen in welche Länder bisher erteilt wurden.

Bonn, den 11. November 1987

Ebermann, Frau Rust, Frau Schoppe und Fraktion

Begründung

Die Bundesrepublik Deutschland betreibt seit Jahren eine aggressive Atomexportpolitik. Die Mehrzahl der seit 1975 aus der Bundesrepublik Deutschland getätigten Atomexporte ging an Länder, die nicht einmal den Atomsperrvertrag unterzeichnet haben. Somit tragen die verschiedenen Bundesregierungen Mitverantwortung für die Weiterverbreitung von Atomwaffen.

Brasiliens Regierung erklärte vor wenigen Monaten öffentlich, sie verfüge nunmehr über die Möglichkeit Uran anzureichern und Atomwaffen selbst herzustellen. Hauptlieferant von atomaren Anlagen und Know-how war und ist für dieses Land die Bundesrepublik Deutschland. Mit bundesdeutschem Know-how versucht die brasilianische Firma Nuclep derzeit, Atomantriebe für U-Boote herzustellen. Die Firma Siemens ist an Nuclep beteiligt. Auch die argentinischen Militärs, deren Einfluß auf die Politik des Landes weiterhin groß ist, haben aus ihrer Absicht, Atomwaffen herzustellen, keinen Hehl gemacht.

Mit Genehmigung und unter Beteiligung früherer Minister und Staatssekretäre ist schließlich auch Südafrika mit Anlagen und technologischem Know-how zum Bau einer Urananreicherungsanlage aus der Bundesrepublik Deutschland beliefert worden.

Weiterhin genehmigt die Bundesregierung die Ausfuhr von Waren aus Teil I, Abschnitt B der Ausfuhrliste zur Außenwirtschaftsverordnung nach Südafrika.

Teilweise via Schweiz wurde schließlich auch Pakistan mit sensiblen Atomanlagen aus der Bundesrepublik Deutschland ausgerüstet. Im Fall Pakistan wurde deutlich, daß auch Länder, wie beispielsweise die Schweiz, keineswegs garantieren können, daß an dortige Adressaten gelieferte Atomanlagen auch wirklich in diesem Land verbleiben.

Die Aussagen des israelischen Atomphysikers Vanunu verdeutlichen, daß auch Israel keineswegs nur friedliche Absichten mit seiner Atomforschung verfolgt. Forschungsinstitute in Israel aber gehören zu den Kooperationspartnern der bundesdeutschen Atomforschung und Atomindustrie.

Nach Auskunft der Bundesregierung auf Fragen der Abgeordneten Frau Olms wurden allein im vergangenen Jahr (1986) Ausfuhrgenehmigungen für Atomanlagen in 64 Länder erteilt. Die Bundesregierung hat sich bisher jedoch aus unerfindlichen Gründen geweigert, die genaue Länderliste gegenüber dem Deutschen Bundestag zu veröffentlichen.

הרוכב איתן - הסוס צולע

הרוכב איתן - הסוס צולע

1.11.1974
זיו

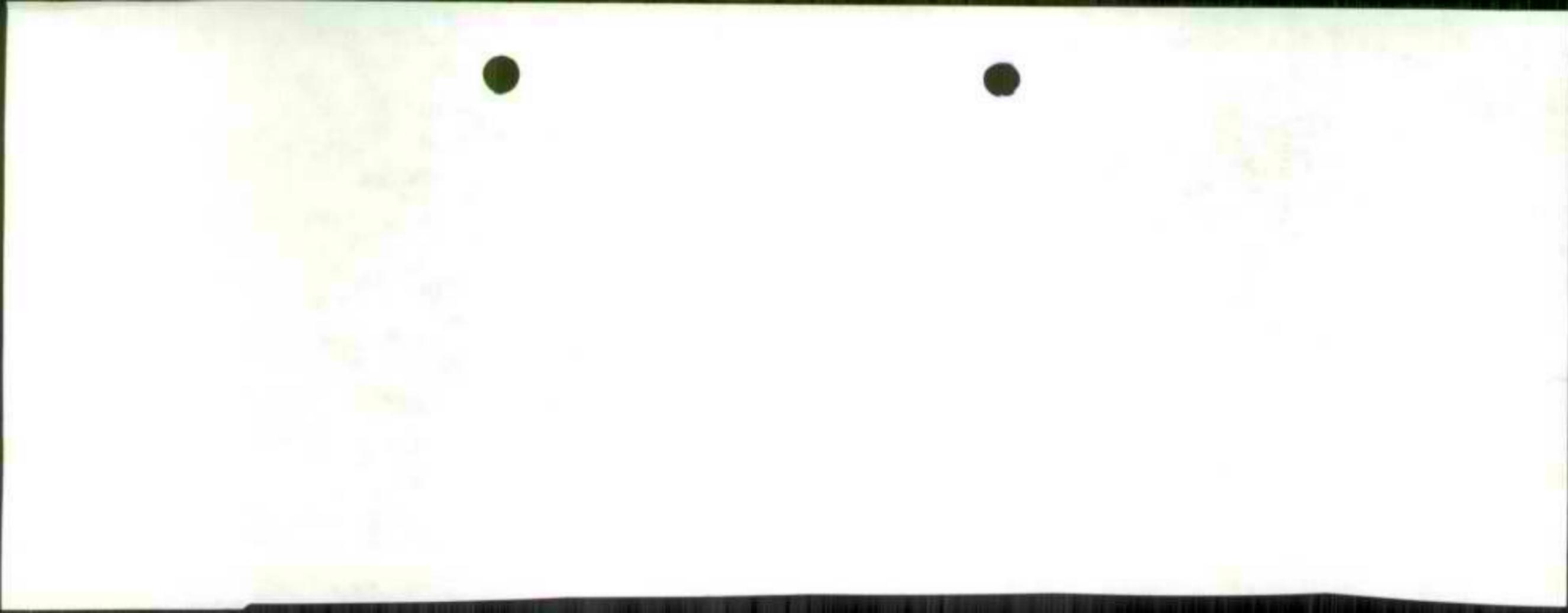
גם כשהוא מקבל סטירת-לחי מצליח ראש ממשלת גרמניה המערבית, הלמוט קוהל, להעלות חיוך על פניו. הוא עשה זאת שוב ב-9 בנובמבר, בקונגרס של מפלגתו הנוצרית-דמוקרטית, לאחר שנבחר מחדש ליו"ר המפלגה בזכות מוקטן של 104 מן הצירים - כלי ספק הצלחתו העלובה ביותר ב-14 שנותיו כמטנה (בעבר זכה ב-98 ואף יותר). סיבה אחת לחיובו של קוהל, ככל שהדבר יראה מוזר, היא שמשוררו כמנהיג המפלגה מעולם לא היתה בטוחה יותר.

לקוהל אין שום כותרת רציני כחוד המפלגה. הדיבה לכך, כוליקה, היא שכמשך השנים הוא הצליח לחזו הציון כמה מעמיתיו השאפתניים ביותר. סיבה נוספת היא שאותן צרות שכללן נחלש מעמדו בקרב הנוצרים-דמוקרטים -

שערוריות, וכן תבוסות כבודות אזוריות גורמות, באכזראש לפתח-רוכבו יונג, מאשר לו קוה למשל את גרמאר שטולטנברג, שזמן רב הצליח להיות כעת וכעונה אות גם שראוצר פראלי קמצן וגם אדם סופולארי ביותר, מבצע לימרי לא פשוט. מוככו דועך עכשיו ביחל שערוריה כמדינת הבית שלו שלווויגיהולשטיין השערוריה גרמה להתפטרותו - ואחר כך למוות - של אוזה קארשל, ראש ממשלת הנוצרית-דמוקרטית של מדינה זו, שזאתים בתחבולות פסולות בחירות למדינה. את שטולטנברג מאשימים על כי לא הטיל פיקוח הדוק יותר על המפלגה הנוצרית-דמוקרטית המקומית, שהוא משמש לו יושבראש. הוא ומפלגתו יצטרכו להזאבק כדי לא לאכזר את השלטון בשלוויגיהולשטיין, כמעט הראשונה

היו שנים, כבחירות החדשות, שאין כמעט ספק שיתקיימו עם כשנה הבאה. סוצו אחר לכתרו של קוהל, לותאר שפאט, גם הוא בצרות. שפאט הוא ראש הממשלה בהריהמחשבה, ומאד מהיר-הדיבור, של באונדירטמברג, המדינה היחידה שבה הנוצרים-דמוקרטים עדיין שולטים לבדם. אבל שפאט עלול להפסיד את הרוב שלו כבחירות שיתקיימו במדינה זו בחדש מארס הקרוב. אם דבר זה יקרה, אזי באותה מידה יקטנו גם סיכויי להנהיג אייפאל את מפלגתו בכיסוד הלאומי. נוצרית-דמוקרטית אחת שקדנה בעליה היא שרת הכריאות, ריטה שוסמוס, עליפי משאל שותקיים בזמן האחרון, היא הפוליטיקאית המופלגת ביותר במדינה בקרב בני 18-74. הווייזתה שלוכים פניחות מחשבה בשאלות של מדיניות חברתית וכוח הכרעה מן הסוג של

תאור. בוחירות הממלכה שותקיימה בשבוע שערך היא נבוצה כסגנית יושבראש המפלגה ואות מונן יתבעה, אבל זמן עדיין רועקה מלהתכווץ מול קוהל על המילון-תוכנית. כאשר נבחר קוהל לראשונה כיו"ר המפלגה ב-1971 ובאותו שלם וסואגן בזמן שנג טלמכנה המפלגה בשכוב שלעבר, הקיפותו עמיתים מתקנאים, שלחיו כי הוא יזיח ריק. מנהיג בנייט, אין פליג איפוא שקוהל, שהתנגדותו העליזה נחסת על מה שדיב קודם שלו מכנה "אינסטינקט של רוצח פוליטי", מרגיש שהוא יכול להזיח את לעצמו לבוש. לעצמו, אולי אבל לנוצרים זה כווקו אלים שלו יש עילה בעטה לשמחה. הוצדה כזו עם איש לא עשתה ובר כדי לפתור את ה"קריזיס" ותאלט, ומרשת שלווויגיהולשטיין עדיין רועקה מסיים. קוהל יושב אינן באוקף, אבל החוס צולע קטה.

105
גני

105/11 - 105/11

א ל : גב' מ. שמרת, ס/מנהל אירופה 1

מאת : הציר, בו"ן

הנידון : עתידו של יו"ר מפלגת ה-פ.ד.פ. - מרטיין בנגמאן

1. בסוף שבוע שעבר רבו הפרסומים בכלי התקשורת שבנגמאן "עייף" מתפקידו כיו"ר מפלגתו וכשר הכלכלה הפדרלי ושבוצונו להיתמנות לנשיא נציבות הקהילה האירופית בבריסל בשנה הבאה עם גמר המנדט של דלור. הנ"ל פורסם בהקשר "להתנדבותם" של הגרף למסדורף, מולמן וגרהארד (יו"ר ה-פ.ד.פ. בהסן) להתמודד על יו"רות המפלגה ע) פרישת בנגמאן.
2. יש לראות הדבר לאור חולשתו היחסית של בנגמאן כיו"ר המפלגה, שבה לידי ביטוי לפני כשבועיים כשהצעתו להחמרת חוקי בטחון פנים נתקלה בהתנגדות חזקה בוועידה מיוחדת של המפלגה בנידון ושכסופה התקבלה הצעת ההנהגה בקושי רב וברוב קטן ביותר.
3. הדיבורים על מעבר בנגמאן לנציבות הגבירו את אי השקט במפלגה ואתמול התכסאו ראשיה שהתבטאויות המוקדמות מדי מזיקות למפלגה, ביחוד לפני הבחירות בבאדן וירטנברג ובשלזוויג-הולשטיין. כן הגיב הקנצלר קוהל ששאלת נשיאות הנציבות אינה עומדת עתה על הפרק ושידאג לטפל בנושא בבוא העת. הוסבר, שרק לאחר הבחירות לנשיאות בצרפת יתברר אם דלור רוצה לחזור לפוליטיקה הצרפתית או לבקש מנדט נוסף בנציבות. דיון במועמדות בנגמאן עתה בטרם עת היא, לדברי קוהל, מזיקה לאינטרס הרפ"גי.

ב כ ר כ ה,
פד

העתק:
לשכת המשנה למנכ"ל
סמנכ"ל האגף הכלכלי
בינ"ל 1 / ממ"ד
השגריר בריסל
השגריר פריס

בון, י"ח חשוון תשמ"ח
10 בנובמבר 1987
639 - גרמ. 105.1

ש מ ו ר

ת. רפון - פני 5

א ל : אירופה 1

מאת : השגרירות, בון

105.1 זר

הנידון : ועידת ה-צ.ד.א.ו. והמצב במפלגה

מפלגת "האיחוד הנוצרי דמוקראטי" הגרמנית - צ.ד.א.ו. - קיימה אתמול את ועידתה הפדראלית השנתית בבון, בצל קשיים ניכרים בהנהגת המפלגה, חילוקי דעות באשר לדרכה לעתיד ובעיקר - על רקע "פרשת קיל" או פרשת רוח"מ המנוח של שלזוויג-הולשטיין, ארבה ברשל.

הועידה, שבמרביתה נכחתי, נפתחה בנאומיהם המרכזיים של הקאנצלר קוהל והמזכ"ל היינר גייסלר. שניהם משתפים זה זמן רב-ובהצלחה רבה-פעולה בהנהגת המפלגה וגם חילקו ביניהם את התפקידים בוועידה ובשליטתם בה. קוהל נשא נאום ארוך וכוללני-משהו, בו התייחס אמנם לבעיות המפלגה וגם לפרשת קיל, אך ייחד את דבריו בעיקר ל"תצפית קדימה", להשבת אמון הבוחרים במפלגה ובהנהגתו ולהשבת הסולידריות ושיתוף הפעולה בקרב הפעילים. גייסלר, נואם טוב בהרבה מהקאנצלר וחכם ממנו כמה מדנים, התייחס בצורה ברורה ונוקבת יותר לפרשת קיל, נקב בשמות ונטל על כתפי המפלגה אחריות ניכרת לאירועים. יחד עם זאת ידע גם לתקוף את האופוזיציה ולהשיב לשומעיו את הבטחון העצמי, שחלק ניכר ממנו אבד להם לאחרונה. גייסלר קבע גם את הטון בשאלה העיקרית בה הוא חזק על הקאנצלר - האם לפעול להשבת למפלגה של האיכרים, אנשי המעמד הבינוני הישן ושאר קבוצות בוחרים מסורתיות (כרצון הקאנצלר) או שמא להעדיף פעולה נמרצת כלפי הגווער המאוכזב מרדיקליות שמאלית, כלפי נשים המצטרפות יותר ויותר לתהליך הפוליטי וכלפי "המעמד הבינוני החדש", האינטלקטואלי-טכנולוגי (כדעת גייסלר).

הדיונים הנוותרים, שהתנהלו במתח נמוך בהרבה, עסקו בפרשת קיל, בהקמתו של ארגון קשישים של המפלגה - ה"סניורן אוניון" ובבחירת מנהיגות המפלגה. בבחירות נבחר הקאנצלר קוהל מחדש ליו"ר המפלגה ושש משבעת סגניו הוחדרו לתפקידם. השביעי דויתר מרצונו ובמקומו נבחרה שרת הבריאות הפופולארית ריטה זיסמוט.

הדיונים על שאלות המהות, על עמדתה של המפלגה בספקטרום הפוליטי ועל נטיותיה נוכח לחצים משותפותיה לקואליציה, היו מוגבלים מאוד - בעיקר מחוסר זמן ואולי גם משום שהקאנצלר והמזכ"ל דאגו לחרוץ דעה בנושאים אלה בנאומיהם וידעו להוביל את הצירים בנתיב המקובל עליהם. כך קבע קוהל נחרצות, שהמפלגה תתמיד בדרכה כ"מפלגת מרכז" מובהקת ותתנגד לכל ניסיון להטותה ימינה (ה-צ.ס.א.ו. ו-פ.י. שטראוס) או שמאלה (ה-פ.ד.פ. וכמה אישים במפלגה עצמה). המפלגה תמשיך להדגיש את תדמיתה הנוצרית-הומניטרית ותפעל נגד פגיעות בזכויות האדם, אך יחד עם זאת גם תעמוד על משמרו "החוק והסדר" בגרמניה עצמה ותפעל במרץ בלתי נלאה לקידום פתרון "השאלה הגרמנית" ולאחודה מחדש של האומה.

שני המנהיגים הביעו אי-שביעות רצון מהפגיעות הקשות בתדמית מפלגתם בעת האחרונה וכמובן גם מההפסדים הניכרים במערכות הבחירות המדינתיות האחרונות (למעט נצחונם במדינת הסן). שניהם הביעו צער על המחסור בסולידריות בקרב פעילי המפלגה ועל חילוקי הדעות המהותיים עם המפלגה-האחות, ה-צ.ס.א.ו.

Министерство внутренних дел
Секция по борьбе с преступностью
Москва

Секция по борьбе с преступностью

№ 120/А
Секция по борьбе с преступностью

№ 120/А - 617

301 А-20А

Исходный №: 120/А-617

Вопрос: ...

Вопрос: ...

Вопрос: ...

Вопрос: ...

Вопрос: ...

כמה מילים על המנהיגים העיקריים ומעמדם בוועידה ובמפלגה בכלל:

הקאנצלר ד"ר הלמוט קהל -

ראה כבר ימים טובים יותר ב-14 שנות הנהגתו את המפלגה. במאמצים ניכרים עלה בידו להתגבר על מידה ניכרת של הסתייגות ואי-אמוץ ביכולת מנהיגותו. הוא נבחר מחדש ליו"ר מפלגתו ב-81% מקולות הצירים - התוצאה הגרועה שהשיג עד הידום ואיך ספק שעליו לראות בכך תזכורת, אם לא אפילו איום ישיר מצד חוגים נרחבים במפלגה. יחד עם זאת, איך ספק ששלטונו איתן ואיך לו מתחרים על המנהיגות, שכוחם מתקרב לכוחו. מעמדו נלזוק משהו, אך הוא ממשיך להיות בלתי מעורער.

מזכ"ל המפלגה ד"ר היינר גייסלר -

החכם והמטולה בטנהיגי המפלגה ובעל עוצמה הנופלת רק מזו של הקאנצלר. נהנה מפופולריות ניכרת בקרב חוגים מסוימים במפלגתו ובעיבור בכלל, אך נבדל מן הקאנצלר בתדמיתו האינטלקטואלית משהו, ההולמת את הלך הרוחות בקרב פעילי דבוחרי המפלגה הרבה פחות מתדמיתו הפופוליסטית, הבינונית והרדודה למדי של קהל. הוא עצמו מודע וודאי ליתרונותיו וחסרונותיו ואולי זו גם אחת הסיבות להימנעותו מכל ניסיון להתמודד על הנהגת המפלגה. האיש שייך בלי ספק לסוג המדינאים שמדינת ישראל תשמח לראותם מזדהים עמה ולא מתיצבים כנגדה.

סגן יו"ר המפלגה ושר האוצר ד"ר גרהארד שטולטנברג -

יצא מן הוועידה כשמעמדו איתן וזכה במספר הקולות הגדול ביותר מבין סגני היו"ר. זאת לאחר שעמד בביקורת קשה על שום חלקו - אם היה כזה בכלל - בפרשת קיל, שכן הוא מכהן גם כיו"ר המפלגה במדינת שלזוויג-הולשטיין ורק יום קודם קיבל בעצמו תזכורת מבוחריו, עת נבחר מחדש לתפקידו שם ברוב לא גדול. ועידת המפלגה הפדרלית הוכיחה, שהיא רוחשת לו עדיין אמוץ רב וסביר שיוכל לקיים את מעמדו כמנהיג הפופולרי ביותר מקרב הפוליטיקאים הגרמנים.

סגן יו"ר המפלגה (מאתמול) ושרת הבריאות פרופ. ריטה זיסמוט -

נהנית מפופולריות ללא תקדים ובאחרונה פורסם סקר, שהציבה במקום הראשון בקרב נשי גרמניה. עלייתה בסולם הנהגת מפלגתה היא מטאורית וכבר בה כמועמדת לעתיד לראשות ממשלה מדינתית ואולי אף כמתמודדת לעתיד לבוא על משרת הקאנצלר. איך ספק שהשפעתה (הליברלית למדי) בהנהגת המפלגה תגדל ותלך.

סגן יו"ר המפלגה ושר העבודה ד"ר נורברט בלוס -

ידיד ותיק של ישראל ואחד הסמנים השמאליים במפלגתו, עמד בקיץ האחרון בלב סערה, על רקע הזדהותו עם נרדפי המשטר בצ'ילה. על פי התשואות להן זכה היום - ¹⁰ היה נשיא הוועידה בתוקף תפקידו כיו"ר המפלגה במדינה המארחת - הרי שהתגבר על הקשיים ומעמדו כשהיה וזאת בלי שויתר על עקרונותיו לשם כך. גם לו נועד אולי עוד חלק רב יותר בהנהגה הלאומית.

ל ס י כ ו ס -

הוועידה לא נתכרנה לפתור את בעיותיה הגדולות של המפלגה ולחלצה סופית ממצב לא סימפטי אליו נתדרדרה לאחרונה, אך הצליחה להפגין מידה של אחדות ונכונות לשיתוף פעולה לקראת הבחירות המדינתיות הקרבות (בשלזוויג-הולשטיין ובאדן-וירטמברג) והבטיחה את מעמדם של המנהיגים ואת יכולתם לשלוט במפלגה - בלי להתעלם מכמה "תזכורות" שחלקו להם הצירים והבוחרים.

בברכה,

גד כהן

העת ק: לשכת המשנה למנכ"ל
הממ"ד / בינ"ל 1

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION

Section 1

The first part of this document is a summary of the information received from the source. It is a brief and concise statement of the facts as they are known to the source. It is not intended to be a complete and detailed account of the events described, but rather a summary of the most important points.

Section 2

The second part of this document is a more detailed account of the events described in the first part. It is intended to provide a more complete and detailed picture of the events as they unfolded. It is based on the information received from the source and is intended to be as accurate and complete as possible.

Section 3

The third part of this document is a summary of the information received from the source. It is a brief and concise statement of the facts as they are known to the source. It is not intended to be a complete and detailed account of the events described, but rather a summary of the most important points.

Section 4

The fourth part of this document is a more detailed account of the events described in the first part. It is intended to provide a more complete and detailed picture of the events as they unfolded. It is based on the information received from the source and is intended to be as accurate and complete as possible.

Section 5

The fifth part of this document is a summary of the information received from the source. It is a brief and concise statement of the facts as they are known to the source. It is not intended to be a complete and detailed account of the events described, but rather a summary of the most important points.

Section 6

The sixth part of this document is a more detailed account of the events described in the first part. It is intended to provide a more complete and detailed picture of the events as they unfolded. It is based on the information received from the source and is intended to be as accurate and complete as possible.

SECRET

11

חוזם: 10/11920

אל: המשרד

מ-: בון, נר: 107, תא: 201087, חז: 1600, דח: ד, טג: ט

נד: ט

טורי/זחורן

אל : אירופה 1

דע : אירופה 3, המרכז

מאת : השגריר / בון

שיחה עם אגון באחר, מומחה בדיה"מ ובעיות אסטרטגיות של ה-ט.ט.מ.ד. לדעתו, ניכרים הקשויים הראשוניים של ההנהגה הסובייטית, אכן כי אין סבבה לשלטונך של גורבצ'וב. הרוסים כתמיד אינם ממהרים לתת ביטוי גלוי לשינוי מדיניות וטקטיקה חדשה. למרות שחל שינוי ביחס ליציאת מהגרים, שינוי בגישה למז'הת וקיום רצון להדברות עם ישראל אין לצפות להתבטאויות גלויות מצד הסובייטים הצבעה באומ' נגד ישראל מזכירה לו את המשא ומתן שהוא ניהל עם הסובייטים אמילו בתקופה שהלה התקדמות רבה במשכה ההסתה המרועה נגד מרמ"ג. עתה, לאחר ששולץ התבטא בישראל יתכן שגם הסובייטים יגיעו עמדה ברורה יותר.

בן-ארי

מ==

תפ: שהח, דהמ, מנכל, ממנכל, אירא, אירג/מרכז, ממז

102-1
504

פרס השלום 1987 הוענק לפילוסוף האגס יונאס

הפרס, הניתן על ידי המו"לים ומוכרי הספרים במערב גרמניה, הוענק לפילוסוף שגלה מגרמניה עם עלות הגאצים לשלטון, חי בארץ ישראל ואחר כך היה למרצה באוניברסיטאות ארה"ב וקנדה * בשולי היורה: פולמוס מסביב לתחיית הספרות הנאצית

12.10.87

4/א

על הצאת הספרים אוליבטיידלנגר מילר, אותה הוא מאשים כי היא מסיקה חלק ניכר מרוחיה מכירת אידאולוגיה נאצית. לרובי העיתון, היות לעיסוק בסופסק זה היה הרבט פלייסנר, מנהל המכונת למילי השלישי בגודלו במדינת לאחר שהחלטת אנטאט על הצאת ספרים "סוכרות".

המיל פלייסנר מיינן והחולש על 18 הצעות ספרים ומחנך כספים של 34 מיליון דולר. מרבה לעסוק בספרים שמשכיב לאדיאר לוגיה הנאצית, אתה מנהלות הדברה נסרה לטובות הידיעות הצרפתית: "אנו מוצאים לאור כל

האגס יונאס

סאת בקנה ובארה"ב. יונאס חיבר יותר מ-20 ספרים על האתיקה והדת. בעבר הוענק "פרס השלום" של המו"לים הגרמניים לאלברט שווייצר, לסופר הרמן הסה לליאר מולד טראיסמנור, ליהודי מנחין ולאוטאכיו פאן. איתקד נתן הפרס לעיתונאי ולהיסטוריון הפולני ול"אייסלכ בארטובסקי". פלייסנר מיינחה מנאציות" לרגל יורה הספרים בפראנקפורט, התלקח פולמוס לגבי תחיית הספרות הנאצית בענף המילות במערב גרמניה. השבועון "די צייט" בעל נסיה לישראלית פירסם תחקיר ביקורתי

פראנקפורט ועצן "פרס השלום" של המו"לים ומוכרי הספרים במערב גרמניה. המוענק על פי המסורת בידוד הספרים של פראנקפורט, הוענק אטמול לפילוסוף הגרמני-אמריקאי האגס יונאס. פרס זה נכסס של כ-14,000 דולר, שנוסד ב-1950. מוענק לאדם אשר "באמצעות יצירתו הספרותית, האמנותית או המדעית, תרם במיוחד לקידום רעיון השלום". הפילוסוף האגס יונאס, בן 84 יליד גרמניה, היה תלמידו של מרטן היידגר, עם עלות הנאצים לשלטון, יצא ב-1933 לגלות בברלין ונחה ולאחר מכן הגיע לישראל, בטרם התמנה כמרצה באוניברסי

ראש ממשלת שלזוויג-הולשטיין התאבד בבית מלון בז'נווה

המדינאי המערב-גרמני היה בדרכו מחופשה באיים הקנריים, ועמד במרכזה של שערורייה פוליטית בממשלה המחוזית מאז הבחירות

12.10.87

4/א

מנסיון נהטו פרטים שהעמידו בספק את גיבתו של בארשל. בימים האחרונים פורסמו כתבות לגבינות על בארשל, וחלק מהן הכרי האכארים הראשיים הציעו לו שלא לחזור עוד לקרול. אלא להיעזם באיים הקנריים, והעלו גם הם ערות. יהיו תוצאות פוליטיות להתנהגותו של בארשל. לאחר שיה תביעה הקללה פתח בחקירה נגדו. בארשל היה אטמול בזנווה בדרכו למערב-גרמניה. לפי אתה הנדסאות הוא עמד להיפגש בי שווייץ עם עד חשוב, שעשוי היה לתמוך בגרסתו בפרשת.

אוקה בארשל

תחנת הידור בשווייץ מסרה, כי עיתונאי מהשבועון הערבי-גרמני "שטרן" שעמד לראיין את בארשל, הוא ששצא אותו מה כאכנסיה בחודו שבמלון-הפאר בו נר. הקרוייה הפוליטית של בארשל היתה פתחה ביותר, ובספגלגתו גבונית-דמוקרטית ניבאו לו עתיד מזהר. הנבואות נתכדה בהנהגתו של בארשל. איבדו הנוצרים הרמוקרטית את הרוב החולט שהיה להם במדינת שלזוויג-הולשטיין ונאלצו לפתח בשיחות על הקמת קואליציה עם הרמוקרטית החופשיים. אולם הללו סירבו לראת ולתת עד להתפטרותו של בארשל. ראש-הממשלה, שהתאבד, הגיח אשה וארבעה ילדים.

מייסד נגד אנגולס. אך הם הסתירו את הידיע מן הציבור, ואף שיקרו וטענו שלא היה להם כל מושג על הפרשה לפני הפרסומים בעיתונות. העמיתים הורלו להאמין במא התפטרותו מראשות ממשלת שלזוויג-הולשטיין שהה בארשל עם מיטמחה בחופשה באיים הקנריים. אכל בימים האחרונים התחרדה כאוד הפרשה שבה הסתגר, וחבריו לסיעה הנוצרת דמוקרטית בעיר קיל דרשו ממנו לחזור ללא דיחוי. חברי הסיעה גם הודיעו, שאין להם עוד אבחן כגראטות בארשל על הפרשה ותבעו שיפטר גם מן הפרלמנט של המדינה המחוזית.

מאת דינאל דגן
כיסר "האייך" באירוסח בן ומיחור ל"הארץ". מוליטיקאי מערב-גרמני כבוד, אוהו בארשל, התאבד אטמול בחדר האכנסיה כדי לון. בזנווה, כעקבות התכנסות חמורה כפרטייה של הפעלת שיחות פסולות נגד יריב פוליטי. בארשל (44) היה עדי לפני ימים מספר ראש ממשלת המדינה המחוזית שלזוויג-הולשטיין שבצפון גרמניה. הוא ביקר בישראל לפני שנתיים לפי הוכנת ישראל.

הפרשה נחשפה ביום הבחירות בשלזוויג-הולשטיין לפני שלושה שבועות. עובד כבוד לשעבר במש"ד העיתונות של בארשל, ריינד פייפר, אשר לטובוען זר טפילג, כי תקפידו העיקרי היה לנהל כסע של בילוש והסכנות נגד המועמד הסוציאלי-דמוקרטי, ביוון אנגולס. המסע כלל סירות בלישים שיעטבו אחרי אנגולס, מישלוח ככתבים אנונימיים והאשימים אותו בהעל"בות מס. וניסיון לעורר רושם שה מועמד הסוציאלי-דמוקרטי הורה לבצע ציחות השאי בטלפונים של בארשל. נודע כי גם הסוציאלי-דמוקרטים ידעו מזה חודשים על פעילותו של

מדינאי גרמני שהואשם בשחיתות התאבד בשווייץ

אובה בארשל מכחיש את ההאשמות נגדו במסיבת עיתונאים ב-18 בספטמבר (צילום: אי.פי.)

זינוה. — אובה בארשל, שהיה ראש המיניסטרים במדינת שלזוויג-הולשטיין, בגרמניה המערבית, ונאלץ להתפטר בגלל האשמות של מעשי מרובה במסע הבחירות ה אחרון, נמצא אטמול במלון בזנווה ללא רווחיים, ולפי ידיעות מהי מנות, התאבד. בארשל, בן 43, התפטר מתפקידו כראש המיניסטרים ב-25 בספטמבר, לאחר שהועלו האשמות על-ידי רובדו לשעבר, כי הוא הורה לו לסבור כלשים פרטיים כדי לרגל את יריבים פוליטיים ולבדוק את חייהם שלם. העתון "בילד", היוצא בהאכסבורג, כתב, כי בארשל ירה בעצמו. מסני שביוסיים האחרונים הגיע למסקנה שאין לו כל דרך אחרת להחילץ מן השערוריה סאליה נקלע. ממשכרת שוויץ נכסר, כי נבדקות אפשרויות שונות, ביניהן התאבדות או אפילו רצח.

105.7
N.A

נכנס

בלמט

חוזם: 10,4061

אל: המשרד

מ-: ברן, נו: 33, תא: 061087, זח: 1200, דח: מ, סג: ב

נד: 8

105-1
זנה

בלמט/מידוי

אל: אירומה 1

דע: ענוג, מנכ"ל-מדיני . לשכת שר.

פרישת פייר אובר.

שהח' ונשיא שווייץ בשנה זו פייר אובר הודיע לתמול
 בצפוי שלא יעמיד עצמו בפירמנט החדש לבחירה כחבר הממשלה.
 לאמור, הוא מטיים את פעילותו המיניסטרילית בתום
 כהונתו הנוכחית בדצמבר. כאמור, היתה ההודעה צפויה
 מזה חודשים רבים ביחוד בשבועות האחרונים כשראשי המלגה
 הסוציאל-דמוקרטית לחצו עליו להקדים הודעתו (באם
 אמנם החליט לפרוש) לפני הבחירות הכלליות לשני בתי
 הפרלמנט ב- 18 ב.ז. עם פרישתו יטיים אובר קריירה
 ממושכת כמנהיג מלגה ופרלמנטר ועשר שנות כהונה
 בממשלה כשר - החוץ בתוכן פעמיים גם בתור נשיא
 בהערבחה ובפרשנויות הרבות אתמול רהיום בפירמנט, במלגות
 ובתקורות באות לידי ביטוי חרף הבקורות הקשות שהטיחו
 באובר במשך שנה כהונתו והן כמדינאי והן כשר חוץ
 חלש ואפור. בקורות אלה היו כמרצות נקשות במיוחד וכמעט
 בלא הפסק בשנה האחרונה בין היתר הודגש איברו שליטתו
 על משרדו וגישושו המבינים במישור היחסים הבינ"ל.
 כיוצא חתו אובר למתיחות יתר ולהרחבת קשרי החוץ של
 שוויץ והרבה בנטיעות לחו"ל. כמור"כ פעל להצטרפות שוויץ
 לאו"ם ובכך נכשל במשאל-העם אשתקד. מאידך מצויינים
 אמילו מבקריו החריפים את יושרו והגינותו, קסמו האישי
 ומפוטו שהן רכש לעצמו אימון רחבה בשורות צבוריות
 רבות, פסיטו לבחירתו מחדש לפירמנט ולממשלה ברוב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מרשים וגם לבחירתו אשתקד במלמנט ברוב מכריע לכהונת הנשיא. נאמר אך שחרף הביקורת עליו הרי משרד החוץ מתנקד היום ביתר יעילות מבעבר. מירדף המועמדים במפלגתו על כסאו וממשלה אינטנסיבי ומתנבאים ששוב תעמיד המפלגה מועמד משוויץ הצרפתית. הנשיא בשנה הבאה שר האוצר ארטו שטיק משוויץ - הגרמנית אך הוא טרצ'יאל דמוקרטי. עם פרישת אובר ושר התחבורה והתיירות ליאון שלומף אחרי פרישת דרי כורגלר ודרי אגלי אשתקד ישתנו מני הממשלה ברוב השרים מתוך שבעת חבריה. יזידותו של פייר לישראל היא מן המפורסמות ובעבר היה גם נשיא אגודת היזידות שוויץ - ישראל.

ריבלין =

תפ: שהח, מנבל, ממנבל, אירא, ר/מרבז, ממד

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

בו"ג, יג' תשרי תשמ"ח
6 באוקטובר 1987
101.1 גרמ. 966

מדינת ישראל
משרד החוץ
10000 ירושלים
10000 10000 10000

א ל : גב' מ. שמרת, ס/מנהל אירופה 1

מאת : הציר, בון

ר"ג
פני

הנידון : 5 שנים לשלטון הקנצלר קוהל

105.7
ז"ג

כודאי תמצאי ענין בפרשנות המצ"ב של
ה- SWF מיום 5.10 על מאזן חמש שנות
שלטון הממשלה הנוכחית.

בברכת מועדים לשמחה,

ג. מדון
[Handwritten signature]

STADT KÖLN

BÜRO DER STADT KÖLN

1987
1987
1987

1. ...
2. ...

... **ganz** ...

1007
714

...
...
...

...

Handwritten signature or initials

FÜNF JAHRE REGIERUNG KOHL

SWF: Weit entfernt von der geistig-moralischen Wende

SWF II - W. W i e d e m e y e r, Bonn: "... Rundum fünf ganz gute Jahre (für Helmut Kohl als Bundeskanzler)... Kohl und seine Regierung haben viel Glück gehabt: die Wirtschaft florierte, ... die Preissteigerungen wurden drastisch abgebremsst, die Mark stabilisiert wie kaum eine andere Weltwährung. Und doch hat Unbehagen die Bundesbevölkerung erfaßt, gibt es eine Politverdrossenheit, die man allerdings nicht mit Staatsverdrossenheit verwechseln darf... Die Einsicht, bestimmte Engagements im Interesse der Erhaltung von Recht und Ordnung einzugehen, inklusive der Verteidigungsbereitschaft, läßt eigentlich nicht zu wünschen übrig. Aber der Richtungsstreit, innerhalb der Koalition im allgemeinen und unter dem Dach der Union im besonderen, widerspricht deutschem Demokratieverständnis... Das Harmoniedefizit der Union würde der Bürger wahrscheinlich verzeihen, wenn damit nicht auch noch ein kalter, politischer Pragmatismus verbunden wäre. CDU und schließlich auch die CSU wären gut beraten, wenn sie bei der Ursachenforschung nach Stimmenverlusten in Stadt und Land nach dem '83er Amtsantritt von Kohl nicht nur immer die Börsartigkeit der Medien dafür verantwortlich machten, sondern den Orientierungs- und Glaubwürdigkeitsverlust bei den Wahlberechtigten in ihr Kalkül einbeziehen würden...

Der materielle Wohlstand, den eine gute Regierung erst ermöglicht, ist dem Bürger nicht genug. Er möchte von der demokratisch legitimierten Staatsführung Zukunftsperspektiven erhalten... Offensichtlich kann die CDU und kann ihr seit fünf Jahren als Kanzler regierender Vorsitzender die Wertordnungen neuer Form nicht vermitteln, was nach einer Lockerung der Wertebindung früherer Jahrzehnte heute notwendig wäre.

Typisch für diese Koalition einer großen Volkspartei, der CDU, im Zusammengehen mit zwei Zehn-Prozent-Parteien - bezogen auf den Bundestag -, nämlich CSU und FDP, ist die zunehmende Neigung des Staates, individuellen, egozentrischen Forderungen nachzugeben. Vor allem die FDP versteht sich und handelt wie ein Interessenverband. Der Regierungs- und Koalitionschef aber ... muß die Rahmenbedingungen für das ganze Volk im Auge haben, muß geistige Vielfalt fordern und darf sich nicht zum Erfüllungsgehilfen mächtiger, aber nichtsdestoweniger nur einen Bruchteil der Bevölkerung vertretender Interessenverbände machen.

Kohl hat am Beginn seiner Regierungszeit ... eine politisch-geistige Wende annonciert. Wenn man ihn heute beim Wort nimmt, muß er eingestehen, daß wir davon noch weit entfernt sind. Dazu bedarf es erst einmal der Rückkehr zu zielstrebigem Entscheidungen, ohne Rücksicht auf den Zeitgeist. Nichts überzeugt oder hält Wähler mehr als die Demonstration von Grundsatzfestigkeit. Wer im parlamentarisch-politischen Entscheidungsprozeß schwankt, verliert seine Anhänger."

(03.10.87/19.00/Sch)

DLF: Politik ohne Perspektive

DLF - W.W. H ü b n e r : "... Die Strukturkrise des Welthandels hat sich eher verschärft. Doch dies ist unter den sieben großen Industrienationen zum wenigsten Bonn anzulasten. Die Bundesregierung kann vielmehr auf Erfolge hinweisen... Kern der neuen Wirtschafts- und Sozialpolitik war und ist es, durch verminderte Steuern statt mit staatlichen Programmen die private Initiative zu beflügeln und so die Konjunktur in Schwung zu bringen. Hier ist man bis jetzt zu kurz gesprungen... Außen-, Verteidigungs- und Deutschlandpolitik, hier arbeitet, wie es scheint, seit der Öffnung nach Osten unter Brandt die Zeit jeder Regierung zu... Die Regierung Kohl ist nicht erfolglos, doch was ist aus der geistig-politischen Wende geworden? Wo ist die Perspektive, die über den Tag hinausgeht. Handelt man sich nur von Wahl zu Wahl?...

Zunehmend beschäftigt die Koalition sich mit sich selbst, und das fast immer stilllos. Auch in Streitgesprächen läßt sich die Politik von morgen entwickeln, doch nicht, wenn ihr einzig erkennbarer Sinn ist, um jeden Preis an der Macht zu bleiben." (03.10.87/13.00/he)

UNIONS-SPITZENGESPRÄCH

HR: Kriegsbeil begraben

HR - G. S o r g e , Bonn: "Das Kriegsbeil zwischen den beiden Schwesterparteien ist wieder begraben. Das läßt sich als einziges wesentliches Fazit nach der zweiten Runde der unionsinternen Klärungsgespräche wenigstens festhalten. Doch das heißt noch lange nicht, daß nun zwischen Kohl und Strauß wieder alle Drähte stimmen und CDU und CSU wieder ein Herz und eine Seele sind...

Die beiden Generalsekretäre haben nun sogar öffentlich und offiziell vor vielen Zeugen versprochen, daß sich die Spitzen der beiden Schwesterparteien künftig nicht mehr vor aller Augen und Ohren streiten ... wollten. Darauf läßt sich nur sagen: Ihr Wort in Gottes Ohr, denn wer so unvernünftig und so polemisch miteinander umspringt wie CDU und CSU in letzter Zeit, der verspielt nicht nur das in ihn gesetzte Wählervertrauen, sondern gefährdet auch seine Regierungsposition..." (03.10.87/19.10/Zo)

BR: Der Streit geht weiter

BR - P. N o a k : "... Der Elefantengipfel in Bonn (CDU/CSU) kreiße zwar, aber gebar ein Mäuschen... All die Matadoren, die sich zuvor mit Freude gegenseitig beharkt haben, werden nun dazu verdonnert, zusammen über einem Positionspapier zu brüten, für das es bisher keine gemeinsamen Positionen gibt. Ein solches Vorgehen mag möglicherweise einen erzieherischen Wert haben, einen politischen Sinn gibt es kaum.

...

4 כרטיס 105.1

א ל : גב' מ. שמרת, ס/מנהל אירופה 1

מאת : הציר, בון

התקן - סני

הנידון : חילופי דורות באיגוד ה"מגורשים"

מצ"ב כתבה מענינת בנידון ב-די וולט של ה-17.9

דור ה"פונקציונרים" של המגורשים המקצועיים הולך ומזדקן ואין לו עוד שפה משותפת עם דור הבנים שנולד ברפ"ג, שהוא מהווה למעשה רוב של ארגוני המגורשים השונים. הפונקציונרים הזקנים גם איבדו את מעמדם הפוליטי וה-צ.ד.או. אינו לוקח אותם עוד ברצינות.

על רקע זה, יש להבין את חילופי הגברי.

ב ב ר כ ת, ט נ ה ט א ו ב ה ו ק א ר ח ב ל א ל א ו פ ה
ג פ ד ו נ
L

העתק: מר י. אלון, לשכת המשנה למנכ"ל
בינ"ל, ממ"ד

302,201

... ..
... ..

... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

men, an dem Grenzen uns nicht mehr trennen, sondern Grenzen uns vereinen". Dabei hatte Honecker auf die Oder-Neiße-Linie hingewiesen.

seitigen Abkommen vom 3. September 1971". Damit kommt Ost-Berlin der richtigen westlichen Betrachtungsweise entgegen, daß

Ein Generationenwechsel beim Bund der Vertriebenen

HANS KRUMP, Bonn

Mit der Wahl des Vorsitzenden der „Schlesischen Jugend“, Hartmut Koschyk, 28, zum neuen Generalsekretär des „Bundes der Vertriebenen“ (BdV) zum 1. Oktober hat das BdV-Präsidium nach Ansicht politischer Beobachter in Bonn deutliche Akzente für die Zukunft der Vertriebenen-Organisation gesetzt: Ein Generationenwechsel ist vollzogen – und durch die Berufung Koschyks setzt der BdV seine unter dem bisherigen Generalsekretär Klas Lackschewitz (der 53jährige ist seit 1985 im Amt) verstärkte Profilierung als „gesamtdeutsches Gewissen“ fort.

Koschyk, unter dem die vorher eher musisch-kulturell geprägte Schlesische Jugend ein markantes deutschlandpolitisches Profil gewann, kann auf der zweijährigen Kärnerarbeit von Lackschewitz aufbauen, der aus gesundheitlichen Gründen aus dem Amt ausscheidet. Der noch bis zum Monatsende amtierende Generalsekretär hat seinem Verband nicht nur neue organisatorische Impulse gegeben, er ist auch immer wieder durch, teils scharfe, politische Erklärungen und Denkanstöße hervorgetreten.

Das Stichwort bei den Vertriebenen heißt seit einiger Zeit, verstärkt durch die Überlegungen des CDU-Abgeordneten Bernhard Friedmann, „operative Deutschlandpolitik“ – die Suche nach Lösungswegen zur staatlichen Einheit Deutschlands und die Rückkoppelung solchen strategischen Denkens an die Tagespolitik. Koschyk sieht hier eine „nahtlose Übereinstimmung“ zu Friedmanns Denkanstößen, wenngleich er Teile von dessen Thesenpapier zur Sicherheitspolitik und Wiedervereinigung für „unausgegoren“ hält.

„Operative Politik“

Auch im Präsidium der Vertriebenen-Organisation sind die neuen, seit der Abrüstungs-Diskussion verstärkten deutschlandpolitischen Diskussionen – der CDU-Bundestagsabgeordnete Klaus-Jürgen Hedrich forderte jetzt Verhandlungen zwischen Bonn und Ost-Berlin über eine Konföderation – aufmerksam registriert worden. Zum Honecker-Besuch mahnte BdV-Präsident Herbert Czaja an: „Konkrete Initiativen (zum Abbau der deutschen Teilung; die Red.) sind Pflicht der deutschen Staatsor-

gane, also keine Träumerei oder Aufgabe für das nächste Jahrhundert.“ Die Vertriebenen fordern, so Czaja, „auf die Tagesordnung aller internationalen politischen Gespräche der Bundesrepublik Deutschland realisierbare Maßnahmen auf dem Wege zum Abbau der Teilung Deutschlands und Europas zu setzen“.

Dissonanzen mit CDU

Das Drängen auf Fortschritte beim Ziel der Wiedervereinigung und die Kritik an Verlautbarungen aus Bonn, die „deutsche Frage stehe nicht auf der Tagesordnung der Weltpolitik“, wird auf Veranstaltungen der Vertriebenenverbände und in Leserbriefen in landmannschaftlichen Zeitungen immer deutlicher vernehmbar. Die „Gemeinschaft Junges Ostpreußen“ monierte in einem Schreiben an Kanzler Kohl, daß in den „Berichten zur Lage der Nation“ die Begriffe „Wiedervereinigung“ und „staatliche Einheit“ nicht mehr vorkämen.

Das jahrzehntelang eher unproblematische Verhältnis zur CDU ist schlechter geworden. Vor allem durch die jüngsten Personalentscheidungen gegen führende Vertriebenen-Politiker sehen sich viele in Argwohn bestätigt. Die Nichtaufstellung Herbert Hupkas zur Bundestagswahl, der Wechsel von Heinrich Windelen zu Dorothee Wilms im Innerdeutschen Ministerium, die Abwahl Herbert Czajas aus dem Landesvorstand der baden-württembergischen CDU werden im BdV als gezielte Personalpolitik verstanden. Lackschewitz denkt laut nach: „Hat sich eine Veränderung bei der CDU und ihrer deutschlandpolitischen Grundhaltung ergeben? Werden Vertriebenen-Politiker „auf leisen Pfoten“ ausgegrenzt, fragt er an die Union?“

Die Klärung des Verhältnisses zur CDU – die CSU erhält freundlichere Worte – wird eine der Aufgaben der neuen Führungsgeneration bei den Vertriebenen sein. Eine weitere betrifft das Selbstverständnis einer an Überalterung leidenden Organisation. Von der vom Vorsitzenden der Landsmannschaft Schlesien, Hupka, angeregten Namensänderung hält Koschyk wenig. „Die historischen Wurzeln des Verbandes sollten deutlich bleiben.“ Der Sohn oberschlesischer Eltern will die Rolle des BdV als „gesamtdeutsches Gewissen“ verstärkt sehen.

פרנץ' נולטה: הודחתי מעריכת כתבי הרצל - סחטנות ממדענים

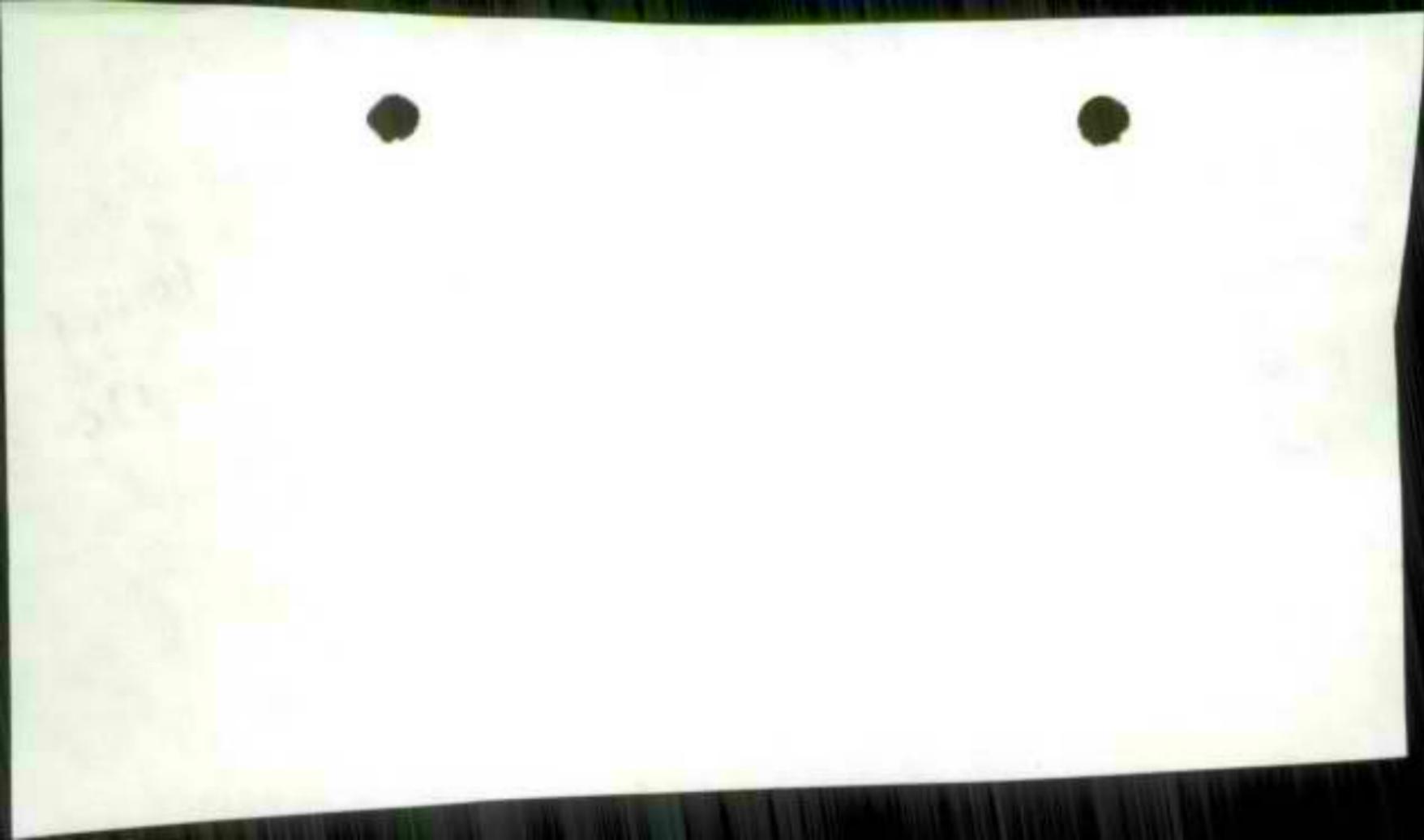
ד"ר - סני' י
ויטה הויסלר

105.1
238

מאת דניאל דגן ⁹ עמ'
סופר "הארץ" באירופה
בזן (מיחד ל"הארץ"), פרופ'
ארנסט נולטה, מחלוצי אסכולת
גרמנית, המבקשת ליטול את הייחוד
מפשעי הנאצים, סדען שחילוקו מני'
הול הוצאה המדעית של כתבי
הרצל פתח את הדלת לסחטנות
כלפי אנשי מדע.
בשיחה עם היוזמן "די ולט" אישר
פרופ' נולטה, כי הוא חש את עצמו
נפגע מכך שה"אגודה הגרמנית
למחקר" הדיחה אותו למעשה מני'
הול הפרויקט. ההדחה באה לאחר
שהמוציאים לאור של כתבי הרצל,
ביניהם שני ישראלים, הודיעו שלא
יתנו מוכנים עוד, לשתף פעולה עם
פרופ' נולטה.

בינתיים נמשך המפעל המדעי
ללא השתתפות נולטה. האגודה
הגרמנית למחקר, הממומנת על ידי
ממשלת בזן, השקיעה עד כה כפר'
דיקט כ-800,000 מארק. סכום דומה
יידרש, כנראה, כדי להשלים הוצאה
של שכנה כרכים המוללים מכתבים
ויומנים של תווה המדינה.
שותפו של פרופ' נולטה לפרד'
דיקט טענו, כי לא ייתכן שאדם
המפרסם תווה כה מעוררות מהלוקת
על השואה יחל הוצאה של כתבי
הרצל. נולטה טוען, בין השאר,
שלנאצים הייתה הצדקה להחזיק את
יהודי אירופה כ"שבויי מלחמה",
משום שחיים וייצמן יצא, כביכול,
ב"הכרזת מלחמה" נגד גרמניה.
פרופ' נולטה פירסם בימים אלה

שני ספרים המוללים נסיונות לבסס
את התווה שלו כעניין העדר הייחוד
של פשעי הנאצים. באחד הספרים,
שהוא תשובה למבקריו, כלל פרופ'
נולטה קטעי מכתבים ששלח לעורך
"הארץ", גרסום שוקן.
"זיכוח ההיסטוריונים" הגרמני על
התקופה הנאצית וזכה בימים אלה
להתעניינות ציבורית גוברת, הנוכ'
עת מסיבות אחדות: הצלחתה של
רשימה ניראנאצית כברמן, שתודת
לפרלמנט במדינה המחוזית שבצפון
גרמניה, המתקפה של פרופ' נולטה
על מבקריו ופרסום שורה של
ספרים על הנושא לקראת יריד
הספרים הכיכרלאומי הנפתח בפרנק'
פורט בחודש הבא.

בוך, כא אלול תשמ"ז
15 בספט, 1987

103.11 גרמ. 596

ש מ ר
(Handwritten signature)

105.1
מפ"א

אל : אירופה 1

מאת : השגרירות, בוך

הנידון : בחירות מדינתיות בצפון גרמניה

במדינות שלצוויג-הולשטיין וברטן נערכו ביום א' האחרון (13.9) בחירות לפרלמנטים המדינתיים, הלאנדטאגים. בבחירות אלה נפלו מספר הפתעות ונקבעו מספר עובדות חדשות, שלחלקן תהיה ודאי השפעה על המערכת הפוליטית הלאומית.

במדינת שלצוויג-הולשטיין איבדה מפלגת השלטון, ה-צ.ד.או. את הרוב המוחלט שלה בלאנדטאג. מאחר והמפלגה הליברלית הצליחה לשוב ולהיכנס לבית, לאחר העדרות של ארבע שנים, הרי שלשתי המפלגות יחד מחצית מחברי הבית יבכר אפשרות לקיים את השלטון בקואליציה, שעל הנכונות לה הוכרז עוד טרם הבחירות. הזוכה העיקרית בבחירות היא ה-ס.פ.ד. שהגבירה כוחה וזכתה ב-45.2% מהקולות ובכך הפכה לגדולה בסיעות הלאנדטאג. לשון המאזניים בידי סיעת יחיד של המיעוט הדני במחוז שלצוויג, שכניסתו החוזרת ללאנדטאג מובטחת מכוח סעיף מיוחד בחוקה, שנועד לאפשר יצוג למיעוטים לאומיים. נציג מפלגה זו הודיעה מראש שיתמוך בגוש המפלגות הגדול יותר וממילא די בהמנעותו כדי להקים ממשלה חדשה. ראש הממשלה ישאר, ככל הנראה, ראש הממשלה היוצא, אורה בארשל ובממשלתו החדשה ישולבו השרים ליברלים.

על הבחירות בשלצוויג-הולשטיין קהעיב פרסום מוקדם מתוך השבועון "דר שפיגל", שאמור היה לצאת לאור למחרת הבחירות. פרסום זה האשים את בארשל במתן הוראה לפקיד ממשלתי להפעיל חברת בילוש פרטית, שתבדוק פרטים מחייו הפרטיים ומתשלומי המסים של מנהיג האופוזיציה ביוון אנג' הולס. יש להניח שפרסום זה גרם לבארשל ולמפלגתו נשק כלשהו, אף שהמפלגה היחסית של מפלגתו נובעת, ודאי, בעיקר מהעדרם של איכרים רבים מהבחירות, מבעיות התעסוקה הקשות במספנות הצפון ובעקיפין גם מהזיכרון האידיאולוגי וקשיי ההנהגה של סיעת ה-צ.ד.או./צ.ס.אר. המשותפת ברמה הפדרלית.

בבחירות במדינת ברטן, הקטנה במדינות הפדרציה, שמרה ה-ס.פ.ד. על הרוב המוחלט שלה בבית הנבחרים ובקרב הבוחרים, אף שיתרונה פחת במקצת, ה-צ.ד.או. נחלה מפלה קשה, שמקורה, בצד הגורמים שנמנו לעיל, התקפים גם למדינה זו, גם במנהיגות עלובה יחסית במישור המדינתי. גם במדינה זו הצליחו הליברלים לחזור לבית הנבחרים לאחר העדרות בת ארבע שנים וזאת בכוח 10% מקולות הבוחרים, שיקנו להם גם 10 מ-100 המושבים בבית. בברטן הצליחו ה"ירוקים" להכפיל כוחם ולהכניס 10 חברים לבית. ברטן ידועה מתמיד כמעוז חשוב של הירוקים - ודווקא האגף המתון, הריאליסטי בקרבם, שקיווה להצלחה גדולה עוד יותר, שתאפשר לו להכתיב קואליציה עם ה-ס.פ.ד. ובכך לקבוע עובדות לגבי שיתוף הפעולה לעתיד של מפלגת הירוקים במישור הפדראלי (ובמדינות הבודדות) עם הסוציאליסטים. מבחינה זו נחלו ה"ריאלוס" הירוקים אכזבה מסוימת, שגודל הצלחתם האבסולוטית ודאי יחפה עליה.

תופעה פחות נעימה בברטן, היא כניסתו לבית הנבחרים של נציג מפלגה ימנית מובהקת, הנחשבת ליורשת המפלגה הניאו-נאצית, ה-נ.פ.ד. שלא שכתה ליצוג פרלמנטרי ברפ"ג לזה שנים רבות. נציג נבחר מכוח הסדר מיוחד המאפשר לעיר ברטרהאפן לשלוח לבית הנבחרים המדינתי נציגים שלא קיבלו 5% מקולות בוחרים המדינה - אחוז החסימה המקובל. הבחירות מיוחסת לאבטלה הקשה השוררת בעיר זו, למסורת של תמיכה נרחבת יחסית במפלגות ימין ובעיקר למאמץ מיוחד במינו של המפלגה במערכת הבחירות. ככל הידוע השקיעה 3 - 2.5 מיליון מר"ג בחירות של ברטן.

OFFICE OF THE SECRETARY
WASHINGTON, D.C. 20520
TELEPHONE 205-2000

has
V-201

SECRET

SECRET - CONFIDENTIAL

מנקודת הראות המפלגתית הכוללת ניתן לומר:

ה-צ.ד.או. ראתה אחד הימים השחורים בקורותיה ונחלה שני כשלונות צורבים, אף שלא הפסידה את השלטון בשלזוויג-הולשטיין. היא צפויה עדיין לוועדת חקירה בלתי נעימה בנושא הבילוש אחר אנג'הולם ותלויה מעתה בשותפתה הליברלית. אין להתעלם מכך גם, שזהו כשלון שלישי ברציפות מאז הבחירות הפדואליות והדברים אינם תורמים לחיזוק מעמד המפלגה במישור הפדראלי, ליכולתה לעמוד בהתמודדות עם ה-צ.ס.או. וודאי לא ל"בריאותו" הפוליטית של המנהיג הלמוט קוהל. בדיווח שלאחר הבחירות הפדראליות בינואר הבעתי דעתי, שקוהל יתקשה לקבל מועטדות מפלגתו לתקופת כהונה שלישית כקאנצלר. הבחירות האחרונות חיזקו הנחה זו.

ה-ס.פ.ד. יצאה עץ הבחירות בנצחונות לא מבוטלים, להם היתה זקוקה בדחיפות לצורך העלאת הטורל היורוד בקרב חבריה. אולי מוקדם עדיין להסיק מסקנות מרחיקות לכת לגבי עתידה במישור הפדראלי, אך הפיתוי לראות בבחירות האחרונות יציאה מנקודת השפל ואולי אף סיכוי לקיצור תקופת "ההליכה במדבר" החזויה למפלגה זו, קיים - לפחות אצל הח"מ.

ה-פ.ד.פ., שזכתה לשיבה לשני בתי מחוקקים מקומיים לאחר ארבע שנות "מדבר", חוגגת נצחון רבתי. היא רואה בכך צעד מכריע בכיוון שיבתה למעמד מפלגת-לשוך-המאזניים-ללא-עוררין ויש מראשיה, התולים אפילו תקוות להגיע למעמד של מפלגה גדולה שלישית במערכת הפדראלית. אף שהאופוריה מועצקת לטווח המידי, איני סבור שההצלחות האחרונות הן יותר מהתאושות חולפת ומקרית במידה רבה, שאחריה תבוא שוב חזרה לסדר הגודל והחשיבות "הטבעיים" של מפלגה זו.

ה"ירוקים" לא הצליחו להגשים תקוותם ולעבור את מחסום אחוז החסימה במדינת שלזוויג-הולשטיין, שרבים טאיכריה נואשו מה-צ.ד.או. ושקלו תמיכה בהם. הם גם לא הצליחו לשבור את מונופול ה-ס.פ.ד. בברמן, אך יחד עם זאת רשמו לזכותם השגים אלקטורליים לא מבוטלים. הם מיוצגים עתה ב- 8 מ-11 בתי הנבחרים המדינתיים.

תוצאות הבחירות ככלל הפתיעו את הפרשנים ואת עורכי הסקרים כאחד - ביחוד טפלתה היחסית של ה-צ.ד.או. - ויש בהן, כאמור, כדי לרמוז, אם גם בזהירות הראויה, לשינויי כיוון בפוליטיקה הפדראלית. ראשי ה-צ.ד.או. - ולא רק הם - יצטרכו לשקול היטב, אם דרכם הנוכחית מבטיחה לעתיד הבינוני את קיום השלטון בידיהם.

בברכה,

גד כהן

העתק: לשכת המשנה למנכ"ל

הממ"ד / בינ"ל 1

בון, כ' אלול תשמ"ז
14.9.1987

ש מ ו ר

102.1 - 594 גר"מ

גר"ז 102.1

102.1
א"ל

א ל : אירופה 1

מאח : השגרירות, בון

(Handwritten mark)

הנידון : דעת הציבור ברפ"ג בנושא איחוד גרמניה

רעיון איחודה מחדש של גרמניה הוא, כידוע, עיקר חשוב בחוקתה של רפ"ג ונושא מתמיד לדיון, עיון ואיזכור. הפוליטיקאים ואמצעי התקשורת דואגים בהתמדה ליצור רושם, שנושא זה הוא בראש דאגתו של כל גרמני ושקיים לגביו קונצנזוס ציבורי נרחב, שעליו רשאית הממשלה הפדראלית לבסס את מדיניותה המסוייגת כלפי רד"ג ואת פעילותה הפיננסית והעמולתית כלפי אזרחי גרמניה המזרחית.

בחקר לביקור מנהיג רד"ג הונקר ברפ"ג בימים אלה, פרסם מכון חקר דעת הקהל "אינפס", החשוב במכונים אלה, תוצאות של סקר שערך בקרב מדגם בן 1000 אזרחים. תוצאות הסקר מפתיעות ומרשימות ומעידות על העדר אשליות וראיה רציונלית של המציאות בקרב חלקים חשובים של האוכלוסיה.

על השאלה: "האם תשוב ותחקיים מדינה גרמנית מאוחדת?" השיבו 90% מן הנשאלים בשלילה ורק 8% הביעו בטחונם, שאמנם תשוב ותחקיים.

על השאלה: "האם אתה מעוניין באיחוד מחדש?" השיבו רק 51% ב"כן" ברור ו-47% הביעו רצונם בהמשך המצב הקיים של שתי מדינות זו לצד זו.

על השאלה: "שני דגלים, שני המנונים, ביקור כמעט ממלכתי (של הונקר ברפ"ג), האין בכך כדי לעורר חששות באשר לעמדת רפ"ג כלפי קיום רד"ג?" השיבו 54% בשלילה ו-43% השיבו שהם רואים בכך העמקת מצב החלוקה של גרמניה, כלומר, מרבית הנשאלים, ואולי אפילו ניתן לומר כולם, מכירים בעובדת חלוקת גרמניה ובקיום שתי מדינות וגם אם אין הדבר לרצון להם, אין הם שוגים באשליות באשר לסיכוי לשנות מצב זה.

בברכה,

גד כהן

העתק : לשכת המשנה למנכ"ל

הממ"ד / בינ"ל 1

DFS / 08.09.87 / 21.00 / P1
- REPORT -

0908-7

T R E N D R E P O R T

Eine Meinungsumfrage von INFAS unter 1000 Bundesbürgern
(präsentiert von G. v. Lojewski)

1. Wie beurteilen Sie die innerdeutsche Politik der Bundesregierung?

Sehr gut	2 %
Gut	55 %
Schlecht	33 %
Sehr schlecht	6 %

2. Wird es wieder einen einheitlichen deutschen Staat geben?

Mit Sicherheit	8 %
Wohl kaum	58 %
Mit Sicherheit nicht	32 %

3. Wünschen Sie eine Wiedervereinigung?

Ja	51 %
Nebeneinander, wie es gegenwärtig besteht	47 %

4. Ist die DDR im Verhältnis zur Bundesrepublik ein Staat wie jeder andere?

Kein Staat wie andere	63 %
Begründung: Gemeinsame Geschichte, Kultur, Sprache	36 %
Die DDR ist ein unfreier, die Bundesrepublik ein freier Staat	33 %
Deutschland ist noch immer eine Einheit	25 %
Die Lebensverhältnisse in der DDR entsprechen nicht westlichem Niveau	16 %

5. Zwei Fahnen, zwei Hymnen, fast ein Staatsbesuch, ist das statusrechtlich unbedenklich?

Unbedenklich 54 %
Eine Verfestigung der deutschen Teilung 43 %

6. Einstellung zum Honecker-Besuch

Es begrüßen ihn 78 %
Es begrüßen ihn nicht 18 %

● Visite bringt wesentliche Fortschritte für deutsch/deutsche Beziehungen 27 %

7. Warum Skepsis?

Wegen der unterschiedlichen politischen Systeme 67 %
Ostberliner Schießbefehl 63 %
Mauer 59 %
Reisebeschränkungen 27 %

8. Mit dem Besuch verbundene Hoffnungen

Im menschlichen Bereich (Reisen) 20 %
● Umweltschutz 15 %
Politische Beziehungen 12 %
Innerdeutscher Handel 9 %
Austausch von Wissenschaftlern, Sportlern, Informationen 9 %

* * *

ירידה נוספת למפלגת השלטון - בגרמניה

מאת שלמה שמגר, כתבתנו בברן -
הירידה במערב־גרמניה במוחה של מפלגת השלטון
הנוצרית־דמוקרטית, שהסתמנה כבר בבחירות אזוריות
קודמות שהתקיימו השנה, הורגשה ביתר־ישאת אתמול
בשתי המדינות הסדרליות הצפוניות -
הלווינג־הולשטיין ובסמן.

בכרמן הצליחה הסיעה
הסוציאלי־דמוקרטית השלטת
להשיג למעלה ממחצית
הקולות ולקיים את השלטון
כידה, נוכח ירידה חזקה של
הנוצרי־דמוקרטים.

בשלזווינג־הולשטיין נוצר
מצב שהנוצרי־דמוקרטים
יוכלו להמשיך ולשלוט, רק
אם ירכיבו קואליציה עם
הליברלים. גם במדינה זו
הגיעו הסוציאלי־דמוקרטים
למעמד המפלגה החזקה ביר
תר.

גה התעצמות הניאונאצים
הקיצונים. הם לא ייכנסו,
אמנם, לפרלמנט האזורי
של ברמן, אך בזכות למעלה
משמונה אחוזים מכלל הקר
לות, יהיו מיוצגים כמועצת
עירית ברמהפן.

גורם משמעותי לירידת
הנוצרי־דמוקרטים בשלו
ווינג־הולשטיין היתה הוטר
גייס־וואט, אשר התמוצצה
ערב הבחירות.

עם זאת, לא ברור עדיין
אם הליברלים אכן יעברו
את חמשת אחוזי החסימה.
בברמן - לית־רדיוק,
בעיר הנמל שלה, ברמהפן
- הסתמנה התפתחות מראי

105.4 זרמ

רפן - 67.1

בון, יד אלול תשמ"ז
8 בספט. 1987

ש מ ו ר

103.11 - 585

1

א . . . ירופה 1

מאח : השגרירות, בון

זכא 1054

הנידון : חילוקי דעות בקרב הימין ברפ"ג

בדיווח קודם, שהתיחס לפעילויות "חור הקיץ" בבון, הזכרתי מטכת של חילוקי דעות וסכסוכים שנתגלעו בין שתי מפלגות הימין ה"אחיות" - צ.ד.או. ו-צ.ס.או. הנושאים עצמם שחשיבותם היתה מועטת, ירדו רובם ככולם מטדר היום הלאומי והתיקשורת, אך המאבק-התחרות בין שתי המפלגות ובמידה רבה בין ראשיהן - שטראוס וקוהל - נמשך ביתר שאת ואם חלה בו הפוגה כלשהי בימים אלה, הרי היא בעיקרה תופעת לוואי של ביקור מנהיג רד"ג הונקר ברפ"ג.

מפלגת הימין העיקרית והחשובה, ה-צ.ד.או., נוטה לאחרונה לחפש לה תומכים ומצביעים בשוליים הימניים של הסוציאלידמוקרטיה הגרמנית ובביר גם לחניח שאינה רואה בשלווה גמורה את התגברותה היחסית של שותפתה לשלטון הפדרלי, המפלגה הליברלית (פ.ד.פ.). ה-צ.ד.או. הגדירה עצמה לאחרונה פעמים מספר - בעיקר מפי מנהיגיה - הקאנצלר ויו"ר המפלגה קוהל ומזכ"ל המפלגה גייסלר - כמפלגת המרכז העיקרית של רפ"ג. מנהיגים אלה מנסים שוב ושוב להתנער מתדמית הימניות הטובהקת, שבלי ספק יאה להם מנקודת הראות של כל משקיף חיצוני וודאי יהודי וישראלי, וטוענים לייצוג של הזרם המרכזי והעיקרי בעיבוריות הגרמנית. עיקר טענתם מתבססת על הוזקתם את השלטון, שמטבעה נושאת עמה מחויבות ניכרת לציבור רחב מאוד ולמיגורן זיעותיו ועל העובדה, שבישומם את סמכויות השלטון שהופקדו בידיהם, ממילא הם חולכים בדרך מתונה וריאליסטית, שאינה מאפשרת סטיות מרחיקות לכת מטה שאנו מכנים "הקונסנזוס הלאומי".

מפלגת הימין הבווארית, ה-צ.ס.או., רואה עצמה כנושאת דגלם של חוגים שמרניים וימניים טובהקצם - במסגרת הדמוקרטיה הפרלמנטרית ומתוך קיום נאמנות מוחלטת לעקרונות החוקה ולדרך החיים הגרמנית. מפלגה זו שנסה לקדם רעיונות של "חוק וסדר", כפית בדיקות "אילדס", עצמות ההגירה ממדינות "בעלות מושגים סניטריים אחרים" ויחס מתון וטובלני למשטרים ימניים כדוגמת צ'ילה ודרא"פ. המפלגה ובעיקר ראשה, שטראוס, רואים עצמם כמייצגים האוטנטיים של חוגים רחבים גם מחוץ לבוואריה וטוענים כלפי שותפתם לטיעה בבונדסטאג, ה-צ.ד.או., שהסיעה המשותפת אינה מייצגה נכונה את קהל בוחריה ומידרדרת בהתמדה למרכז ואף שמאלה ממנו. הדברים הגיעו לכלל התנגשות גלויה בפרשת ביקורו של שר העבודה הפדראלי נורברט בלוס, איש ה-צ.ד.או., בצ'ילה, מקום שם מתח ביקורת בוטה וגלויה על המשטר ועל טיפולו במתנגדיו ובעיקר באסירים פוליטיים. בלוס, שנחשב סמך שמאלי במפלגתו ובעל כח ניכר בהנהגתה ותמיכה ציבורית רחבה, לא נשאר חייב דבר לתתקיפיו וגרר, במידה מסוימת, את מפלגתו לעימות, שהחל לאיים על שלמות הסיעה ואף על הקואליציה הממשלתית. בלוס מתכוון לנאת בימים הקרובים לביקור בדרא"פ ואין ספק שגם שם לא ישים מחסום לפיו ולפיכך דרושה ה-צ.ס.או. שמסעו יבוטל כדי למנוע פגיעה ביחסי שתי הממשלות. על פי דיווחי עיתונאים פנה גם הקאנצלר קוהל לבלוס וניסה להניעו מלנטוע, אלא שזה עומד על שלו והודיע שלא ישנה תוכניותיו.

Handwritten notes and a small diagram or sketch.

Handwritten notes: "102M" and "406"

Handwritten text: "The first part of the report"

Handwritten text paragraph 1: "The first part of the report deals with the general situation of the country in 1951. It covers the economic, social and political aspects of the country's development during the year. The report shows that the country has made significant progress in all these fields. The economy has grown steadily, and the social and political situation is stable and promising. The report also mentions the achievements of the government in various fields, such as education, health and housing. It concludes by expressing confidence in the future of the country and the role of the government in its development."

Handwritten text paragraph 2: "The second part of the report deals with the economic situation of the country in 1951. It covers the main economic indicators, such as the gross domestic product, the balance of payments, the foreign trade and the money market. The report shows that the economy has grown steadily during the year, and that the balance of payments is in surplus. The foreign trade has also shown a significant increase. The money market is stable, and the inflation rate is low. The report also mentions the achievements of the government in various economic fields, such as the development of the infrastructure, the improvement of the agricultural sector and the expansion of the industrial sector. It concludes by expressing confidence in the future of the economy and the role of the government in its development."

Handwritten text paragraph 3: "The third part of the report deals with the social and political situation of the country in 1951. It covers the main social indicators, such as the population, the employment, the education and the health. The report shows that the country has made significant progress in all these fields. The population has grown steadily, and the employment rate is high. The education and health sectors have also shown significant improvement. The report also mentions the achievements of the government in various social and political fields, such as the improvement of the social services, the expansion of the political participation and the strengthening of the democratic institutions. It concludes by expressing confidence in the future of the country and the role of the government in its development."

לשיאו ולאזירת משבר הגיע הסכסוך לפני שבוע, לאחר שהקאנצלר קוהל הודיע על כוונתו לשוב בו מהתנגדותו להכללת טילי הפרשינג 1 בדיונים על סילוק טילים גרעיניים לטווח בינוני מתחום אירופה. החלטה זו היתה צפויה במוקדם או במאוחר (לדעתי, לפחות - ראו מכתבי 512 ט-1.6.87), אך היא נוגדת כמה וכמה עיקרים של הימין הגרמני ומהווה בעיני אנשיו התקפלות, כניעה ללא תמורה וזיתור מראש על עמדות מיקוח לעתיד בנושאי פירוק נשק ואף בנושאים גרמניים מובהקים כשאלת האיחוד מחדש, שאלת ברלין ונושא יציאת הגרמנים מבריה"מ. רוח"מ בוואריה שטראס הגיב על הכרזת קוהל בתקיפות ומחה בעיקר על שהוא ומפלגתו לא שותפו כלל בדיונים שקדמו להכרזה. כצעד של ממש הודיע על המנעותו מלשתתף בשיחות הצמרת הקואליציוניות שנועדו ליום ב', ה-31.8.87. הנושא זכה מיד לסיקור מרבי בתיקשורת והוצג כמשבר של ממש, שעלול אף להפוך לקרע בין שתי המפלגות-האחיות. לפיכך הודיע ראש הקבוצה הבווארית בסיעה (למעשה ראש ה-צ.ס.או. בבונדסטאג) ד"ר וויגל, שקבוצתו תמשיך להשתתף בישיבות התיאום של הסיעה המשותפת בבונדסטאג ובכך נטל את עיקר עוקצו של המשבר. למחרת התקיימה פגישה של קוהל ושטראס, שבעקבותיה לא פורסמו פרטים רבים, אך הובהר שהדורים העיקריים יושרו, אף שחילוקי הדעות העקרוניים נשארו בעינם.

מאז ירד הנושא טהורות הראשיות ופינה מקומו להכנות לקראת ביקור הונקר וספק אם ישוב ויתפוש מקום חשוב בעיסוק הציבורי לאחר תום הביקור. הקאנצלר קוהל, ששטראס ואנשיו הטיחו בו שוב ושוב האשמות של חוסר מנהיגות ואי-יכולת לרסן את גורמי השמאל במפלגתו, יצא ככלות הכל כשידור על העליונה ודברו נקבע כמדיניות מחייבת. זה לא יזיק לו ודאי בקרב חברי מפלגתו ואולי גם בציבור הרחב יותר. רוח"מ שטראס הצליח להעמיד עצמו שוב - ולו רק לזמן מה - במרכז תשומת הלב הציבורית והפגין שרירים פוליטיים לא מבוטלים, אף שיש משקיפים הסבורים שהפגין גם תופעות זיקנה מסוימות - עיקשות וקוצר רוח בעיקר. גם הוא לא יצא מן הוויכוח בהפסד ויתכן שאף קידם מטרה חשובה של מפלגתו, שאינה קשורה ישירות בארועים הנוכחיים; הכוונה למאבקה של ה-צ.ס.או. על מעמדה כמייצגת האמיתית של הימין הגרמני נוכח התרבות והתגברות-מה של מפלגות הימין הקיצוני ברפ"ג, המנסות להציג את ה-צ.ד.או. וה-צ.ס.או. כאחת, כמפלגות כרוכיות ונוטות לליברליזם ו"דמוקרטיה מוגזמת".

דומני שהסיבוב הנוכחי במאבק בין שתי מפלגות הימין נסתיים. המאבק הכללי ביניהן ימשך ודאי עוד זמן רב.

בברכה,

גד כהן

העתק: לשכת המשנה למנכ"ל

המט"ד / בינ"ל 1

ח' באלול התשמ"ז =

30 באוגוסט 1987

960

זרנו 351.2

(1)

אל : השגריר, בון

מאת: מנהל אירופה 1.

הנדון : חס

מכתב ט-8/25.

תודה על הדיווח. דומני גם שהחלטתך לא להגיב בשום צורה הנה החלטת הנכונה.
אם צריך יהיה בכ"ז בשלב מסויים לאמר משהוא, זלו רק כדי שלא להראות כאילו הנושא
לא מענין אותנו (וביחוד הגל חניאונאצי), הייתי אומר שמה שהיה לעולם התרבותי
לאמר על חס וחבריו נאמר בנירנברג - ומתו לא משנה חכמוא זה מתדבריש הנ"ל.

האם גרמניה הוטתעה מרטה התגובות למותו של הסל האס יש בגרמניה הרגשה שמתו
חוסף צד מכוער בגרמניה שרצוי להסתייר או שקיור שנעלמל בעפיה מכאן יש הרגשה
שבעוד שמספר המפגינים הנו קטן יחסית, ההתיחסות של העתונות לתופעה הנה
אובססיבית - כאילו גילו לפתע מחדש את the Ship on the Shoulder.

בברכה,

ט. בבלי.

304 2.128

of ...
of ...
000

...
...

...
...

...
...
...
...

...
...
...
...

...

...

בון, ל' באב, התשמ"ז
25 באוגוסט, 1987

שמור

Handwritten notes in blue ink, including "21/8/87" and "א"י" (A.I.), with a large diagonal line through them.

97

Handwritten in red ink: "ג"י" and "21/8/87".

אל : מר מ. בבלי, מנהל אירופה 1
מאת: השגריר, בון

הנדון: הס

התאבדותו של הס העלתה תסביכים קיימים של העם הגרמני להכרה וגרמה לזיכוח פנימי ועם זאת לסגירת השורות הגרמניות כלפי "שלטונות הכיבוש". בעת כתיבת שורות אלו, קשה לנבא אם מקום קבורתו של הס יהפך "למקום מקודש" לניאו-נאצים או שכל הפרשה תשכח.

1. ההפגנות של SKINHEADS וקבוצות ניאו-נאצים אישרו את הידוע. קיימים ברפ"ג עדיין נאצים ותיקים ועשרות אלפים ניאו-נאצים, בחלקם מטורפים. הס מסוגלים לבצע הפגנות קטנות, פעילות טרוך אך אין הם כוח פוליטי.

2. הטיפול של האחראים להחזקתו במעצר של הס, גרם להגברת חשיבותו של העציר, הפושע הנאצי האחרון. גם שלטונות ברלין נמסרה אינפורמציה לא נכונה, ברוח ההודעות הרשמיות שגרמו לכלבולים ולחשדנות. במקום לגרום לשריפת הגופה - תהליך מקובל כאן - העבירו הגופה למשפחה ולעורך הדין שעשו כמיטב יכולתם כדי לעורר חשדות וחשומת לב, כנראה כדי למכור סיפורים לאמצעי התקשורת במחיר גבוה יותר!

3. הציבור הגרמני לא הבין את גישת הסובייטים שסירבו לשחרר את הס, שהתעוור וחלה וברור היה שסופו קרב. נוצר הרושם שהרוסים "לא מוכנים לסלוח" ומחוסרי רחמנות - כאשר הסיבה האמיתית של ברה"מ הייתה ההכרה כי הס מטמל את הנסיון של קנוניה בינלאומית כדי ללחום בקומוניזם.

4. אמצעי התקשורת הגרמנים מתחרים ברדיפה אחרי "סקנדלים" ומרחיק לכת מכולם הוא העתון של שרות שפרינגר, "בילד", שהיה ראשון לפרסם תמונת הגופה.

דור חדש צמח בגרמניה אחרי המלחמה. השואה לא מתרחקת גם מדור זה. אירועי התקופה האחרונה כגון טקסי 40 השנה לסיום המלחמה, משפטים נגד פושעים נאצים, הביקור של רייגן וקוחל בביטבורג, הביקור של נשיא המדינה-כל אלו באו להזכיר לגרמנים את עברם. ולצד המבצעי שלנו: שקלתי ושקלתי אם וכיצד להגיב לאירועים, גם לאור הצעות להתראיין. הערכת שכל פרסום של ישראלי או של יהודי יעורר אנטישמיות ויגרום למתן חשיבות

- 2 -

לרודולף הס ויצ'יגו כקרבן "לחוסר רחמנות". בשיג הטיפך מהרצוי לנו,
ז.א. לחציגו כפושע נאצי. החלטתי לכן על פי ההגיון ולא הרגש, ואני
מדבר ומסביר לבני שיחה, אך לא באמצעי התקשורת. למסקנות דומות הגיעו
הקהילות היהודיות.

כ ב ר כ ה,

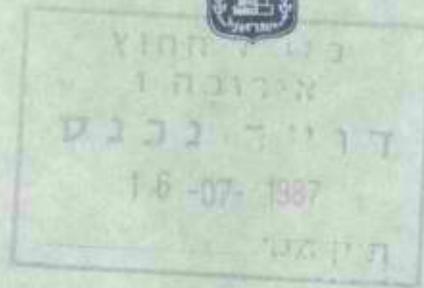
יצחק בן-ארי

העתק: מר י. ענוג, המשנה למנכ"ל
תפוצה

בון ט"ז תמוז תשמ"ז

13 ביולי 1987

105.1 - 869

בלמס

זכרון
105.1
רפ"ן - פני

א ל : גבי מ. שמרת, ס/מנהל איירופה 1

מאת : הציר, בון

הנידון : הארגון הניאונאצי F.A.P.

מצ"ב כתבה מעניינת על פעילות ובעידות פנימיות של ה -
"Freiheitliche Deutsche Arbeitpariei"

שפורסמה בשבועון היהודי אלגמינה בגליון ה - 10.7.

לתשומת- לבכס.

ב ב ר כ ה
פני
ג

העתק : בינ"ל 1 - ממ"ד

SECRET

SECRET
19-07-1951

Получено из Штаба ГСБ

1951 г. 17 июля
1951 г. 17 июля

504
10214

101 - 617

Всего 101 - 617

Всего 101 - 617

Всего 101 - 617

SECRET

Всего 101 - 617

„Politische Soldaten im Geist der SA und ANS...“

Die „Freiheitliche Deutsche Arbeiterpartei“ bleibt die militanteste rechtsextremistische Gruppe

Hitlers Enkel, kampferprobte Elite und politische Soldaten im Geist der SA wollen sie sein. Die nationalsozialistische Revolution ist ihr Ziel. Treue, Stolz und Tapferkeit nennen sie als ihre Tugenden. Die „Freiheitliche Deutsche Arbeiterpartei“, kurz FAP, ist ihr legales Betätigungsfeld; Martin Pape (60), Bundesvorsitzender der FAP, könnte sich eigentlich freuen: Mindestens einmal pro Woche macht seine Partei irgendwo in der Bundesrepublik Schlagzeilen („Weiter Wirbel um FAP-Demo“, „Sieben FAP-Anhänger vor Gericht“, „Kripo nahm zwölf FAP-Anhänger fest“, „Verfassungsschutzbericht: Zulauf für rechtsextremistische FAP“ usw.). Doch dem Kaufmann aus Stuttgart-Pfinggen ist das gar nicht so recht, denn die bekanntheitsfördernden Überschriften handeln meist von gewalttätigen Parteimitgliedern.

Pape, der das Negativ-Image seiner Partei als rechtsextremer Schlägerbande beseitigen will, distanziert sich von den militanten Auftritten: „Waffen und Gewalt lehnen wir grundsätzlich ab.“ Er kämpft mit Ausschlußverfahren und Strafanzügen gegen die unliebsamen Krawallbrüder, die die FAP öffentlich in Mißkredit bringen, doch machen seine Gegenmaßnahmen einen etwas halbherzigen Eindruck. Auch will sich der Erfolg von Papes Gewaltbekämpfung nicht so recht einstellen; so erklärt der Parteivorsitzende, er habe den niedersächsischen Landesvorsitzenden Volker Heidel, vorbestraft wegen Mitgliedschaft in einer rechtsextremen terroristischen Vereinigung, aus der FAP ausgeschlossen. Heidel fühlt sich dadurch jedoch nicht gehindert, weiterhin im Namen der FAP aufzutreten und sein Postscheckkonto für FAP-Spenden anzugeben.

Die im März 1979 gegründete FAP blieb fünf Jahre lang politisch und zahlenmäßig bedeutungslos. Doch das änderte sich im Dezember 1983 mit dem Verbot der „Aktionsfront Nationaler Sozialisten / Nationale Aktivisten“ (ANS/NA) des ehemaligen Bundeswehrleutnants Michael Kühnen. Danach begannen ANS/NA-Mitglieder die Stuttgarter Mini-Partei zu unterwandern und sie „zum legalen Arm der Bewegung“ auszubauen. Aus taktischen Erwägungen traten die ANS/NA-Spitzenfunktionäre Michael Kühnen, Thomas Brehl und Christian Worch der FAP nicht bei. Bereits im Februar 1984 gründeten ehemalige Aktivisten der Kühnen-Truppe den Landesverband Nordrhein-Westfalen der FAP. Es folgten Landesverbände in allen Bundesländern mit Ausnahme von Bayern, Rheinland-Pfalz und dem Saarland, wo nur einzelne Kreisverbände aktiv sind. Kühnens Gefolgschaft machte aus der ehemals unbedeutenden Splitterpartei die derzeit schlagkräftigste Neonazi-Gruppierung der Bundesrepublik. Allein seit Anfang April sorgten FAP-Anhänger für Schlagzeilen in

* Bremen; dort steht der FAP-Landesvorsitzende und Bürgerschaftskandidat Markus Privenau vor Gericht, weil er bei Schießübungen einen Jäger getötet haben soll;

* Bamberg; wegen eines Infostandes der FAP und der „Nationalen Initiative Freiheit für Michael Kühnen“ kam es zu Auseinandersetzungen in der Fußgängerzone;

* Nürnberg; vor der Bundesligapartei 1. FC Nürnberg - VfB Stuttgart wurde mit schwarzer Farbe „Freiheit für Rudolf Hess - FAP“ auf den Rasen vor der Haupttribüne im Stadion gemalt; * Oberhausen; in einem Wohnhaus kam es zu einer Explosion. Der verletzte Dirk K. hatte Kaufinteressenten der FAP erwartet, die Granaten und andere Waffen erwerben wollten;

* Huglfing/Weilheim; bei einer Versammlung von 50 FAP-Leuten wurden Nazi-Lieder gesungen und „Sieg-Heil-Rufe“ gebrüllt. Anschließend fand ein Umzug in geschlossener Marschkolonne in der Weilheimer Innenstadt statt;

* Schlüchtern/Letgenbrunn; ein Treffen von „Kühnentreuen“ aus der FAP und der „Nationalistischen Front“ wurde von der Polizei aufgelöst. Es kam zu 21 Festnahmen und zur Beschlagnahme zahlreicher Waffen;

* Frankfurt; über hundert Kühnen- und FAP-Anhänger feierten den 10. Jahrestag der Gründung der ANS/NA;

* Stuttgart; bei der Festnahme der Verteiler von FAP-Flugblättern an der Anne-Frank-Schule wurden Klebezettel sichergestellt, auf denen Lehrern mit Tod durch Erhängen gedroht wird.

Außerdem laufen zahlreiche Ermittlungs- und Strafverfahren wegen gewaltbetonter Überfälle auf Ausländer und Brandstiftung. Häufige Delikte von FAP-Mitgliedern stehen in Zusammenhang mit Zeitungen, Flugblättern und Plakaten der Partei. Allein das offizielle Organ „Deutscher Standpunkt“, herausgegeben von Martin Pape, blieb bislang unbehelligt von Gerichtsverfahren. Das relativ brave Monatsblatt mit den hausbackenen Überschriften („FAP besser als CDU und SPD“) empfiehlt jungen Flugblattpionieren, doch gewisse Wörter und Symbole wegzulassen. Sehr viel weniger zimperlich gibt sich das Kampfblatt des Gaus Rhein-Westfalen „FAP-Nachrichten“ („National-radikal-sozialistisch-revolutionär“): „Das Maß ist voll. Wir lassen uns nicht gefallen, daß Deutschland verneigt.“ Und an anderer Stelle heißt es: „Aber die Zeit der Duldung läuft ab. Der Volkszorn erwacht! Asylantenlager werden mehr und mehr ‚abgefackelt‘. Wir als nationale Sozialisten sehen als einzige Kraft den kommenden Bürger- und Rassenkrieg voraus.“

Neben den „FAP-Nachrichten“ (Auflage 25 000)

geben Parteimitglieder noch lokale oder regionale Blätter heraus wie:

* „Der Wittener Freiheitskämpfer“ von Ingo Budde;

* „Die Fackel - Mitteilungsblatt der nationalen und sozialistischen Bewegung in den Gauen Hessen, Rheinland-Pfalz und Saarland“ von Edgar Schultheiß;

* „Fränkisches Volk - Kampfblatt der Nationalen und Sozialistischen Bewegung im Gau Franken“;

* „Deutscher Beobachter - Die Zeitung für ein freies Deutschland“ von Michael Swierczek;

* „Die Neue Front“ (versteht sich als persönlicher Rundbrief Michael Kühnens) von Gerald Hess.

Bundesvorstand und Schiedsgericht liegen laut Verfassungsschutzbericht des Landes Nordrhein-Westfalen von 1986 mehrheitlich in der Hand strammer Nationalsozialisten. Der „ANS/NA-unbelastete“ Martin Pape wird offenbar nur als Aushängeschild benutzt, um einem eventuellen Verbot als Nachfolgeorganisation der verbotenen ANS/NA zu entgehen. So schrieb Kühnen in seinem „20. Brief aus der Haft“ (April 1987), der Kampf in den Reihen der FAP habe die Zahl der bekennenden Nationalsozialisten noch erhöht und es ermöglicht, daß „Nationalsozialisten bei Wahlen mehr oder weniger offen ‚Flagge zeigen‘“.

Sicher werden die „politischen Soldaten im Geist der SA und ANS“ weder mit noch ohne Legalisierung und Wahlbeteiligung über die FAP morgen die nationalsozialistische Revolution aus-

KZ-Adjutant erneut angeklagt

Der heute 75 Jahre alte frühere SS-Obersturmführer Karl Höcker aus Preußisch Oldendorf im westfälischen Kreis Minden-Lübbecke muß sich demnächst wegen Beihilfe zum Mord im Vernichtungslager Majdanek vor dem Schwurgericht Bielefeld verantworten. Er war bereits im großen Frankfurter Auschwitz-Prozeß 1965 wegen Beihilfe zum Mord rechtskräftig zu sieben Jahren Freiheitsstrafe verurteilt worden. Ehe Höcker 1944 in Auschwitz stellvertretender Lagerkommandant wurde, war er in Majdanek Adjutant des Lagerkommandanten. Wegen Überlastung des Bielefelder Gerichts ist mit dem Prozeß nach Einschätzung der Ankläger frühestens im nächsten Jahr zu rechnen.

Die neue Anklage der Zentralstelle für die Bearbeitung nationalsozialistischer Massenverbrechen bei der Staatsanwaltschaft Köln kam zustande, nachdem Höcker 1981 im Düsseldorfer Majdanek-Prozeß als Zeuge ausgesagt hatte. Höcker ist als Gehilfe angeklagt, weil er über die Bestimmung, Lieferung und Verwendung des Giftgases Bescheid wußte. Wie viele Menschen in seiner Majdanek-Zeit von Mai 1943 bis Mai 1944 in den Gaskammern umgebracht wurden, ist nicht genau bekannt. Aus schriftlichen Unterlagen geht aber hervor, daß allein von Juni 1943 bis Februar 1944 die Bestellung von mehr als acht Tonnen des hochgiftigen Zyklon-B-Gases über Höckers Schreibtisch lief.

Reisebüro Schwartz

Ihr Spezialist für Israel

Fragen Sie uns. Wir freuen uns auf Ihren Anruf und beraten Sie auch gerne persönlich in unserem Büro.

ZIVA SCHWARTZ

Emanuel-Leutze-Straße 1a

4000 DÜSSELDORF 11

Telefon 02 11 / 59 15 70 + 59 60 51-2

Telex 8 588 186

rufen können. Auch steigt die Zahl der Anhänger nicht wesentlich - es sind mehr als 500, aber weniger als 1000 im Bundesgebiet. Dennoch gibt es zwei sehr gefährliche Tendenzen: Die Bereitschaft zu persönlicher Gewaltanwendung nimmt zu, und das Durchschnittsalter sinkt, das heißt, die neu angeworbenen Mitglieder sind immer jünger. Die FAP sucht ihre Anhänger bei Fußballspielen, sie agitiert an Schulen, und sie rekrutiert ihre Mitglieder aus den Reihen befreundeter Jugendgruppen wie „Skinheads“ und „Wiking-Jugend“.

Franziska Hundseher

● **Erstmals beteiligt sich Israel an einem spanisch-militärischen Großprojekt zur Modernisierung der 24 vor fast 20 Jahren angeschafften französischen Jagdbomber Mirage 3, die mit Computern sowie „Canard“-Flügeln und zeitgemäßen Feuerleitsystemen ausgerüstet werden sollen.** Die Firmen Ceselsa und CASA, auf Elektronik und Flugzeugbau spezialisiert; wollen an diesem Vierjahresprojekt im Wert von umgerechnet 250 Millionen Schweizer Franken israelische Firmen mit 40 beziehungsweise 60 Prozent beteiligen, da Israel bei der Modernisierung von Flugzeugen über unschätzbare Erfahrung verfüge. In diesen Tagen soll das spanische Verteidigungsministerium die jeweiligen Kostenvoranschläge erhalten und prüfen. Die für die amerikanischen F-18 vorgesehenen Computer und Feuerleitwerke sollen in die auf dem Flugplatz Manises bei Valencia stationierten Mirage-Flugzeuge eingebaut werden, die damit wieder voll einsatzfähig werden. (H.D.)

● **Der sowjetische Kriegsverbrecher Karl Linnas ist in Leningrad gestorben.** Er war erst kürzlich von den USA an die Sowjetunion ausgeliefert und sofort inhaftiert worden. Ursache für den Tod von Linnas sei eine Herzschwäche nach zwei schweren Operationen gewesen, schrieb die amtliche sowjetische Nachrichtenagentur TASS. Linnas war 1962 in Abwesenheit von der Sowjetunion zum Tode verurteilt worden.

● **Syrien hat das Büro des terroristischen Palästinenserführers Abu Nidal in Damaskus geschlossen, der als Urheber zahlreicher Terroranschläge berüchtigt ist.** Die Schließung war offensichtlich einer der Gründe für die Offerte von Präsident Ronald Reagan, einen Sonderbeauftragten nach Syrien zu entsenden. Er soll Möglichkeiten zur Verbesserung des Dialogs zwischen beiden Ländern erkunden.

בון - כחי בניסן תשמ"ו
7.5.1986

492

אל : גבי מ. שמרת, ס/מנהל אירופה ו
מר ח. גומא, ס/מנהל תפוצות
מאת : הציר - בון

א. רסק - פני

105.1
לנ

הנדון : פושעים נאצים

נא תשומת לבכם לראיון של רולף פוגל עם די"ר שטרייס, מנהל
ה-"צנטרל שטלה" לחקירת פושעים נאצים בלודוויגסבורג, שפורסם
ב-"דויטשלנד בריכטה" של חודש מאי.
בראיון מאזן פעילות ונתונים סטטיסטיים.

ב ב ר כ ה .

א' פ' 10
פ' 10

1954

WESTERN UNION
COMMUNICATIONS CORPORATION
NEW YORK, N. Y.

1-201-5000

WESTERN UNION

1-201
5000

WESTERN UNION
COMMUNICATIONS CORPORATION
NEW YORK, N. Y.

WESTERN UNION
COMMUNICATIONS CORPORATION
NEW YORK, N. Y.

1986.11.14

Die Verfolgung nationalsozialistischer Verbrechen ist noch nicht abgeschlossen

Ein Gespräch mit dem Leiter der Zentralstelle der Landesjustizverwaltung gibt auch heute, im März 1986, ein Bild, das zeigt, das dieses bedeutsame Thema unserer deutschen Geschichte noch nicht abgeschlossen ist. Dieser dritte Leiter der Zentralstellen, Dr. Streim, der dem leitenden Oberstaatsanwalt Dr. RÜckerl folgte, hielt vor kurzem einen Vortrag über diese bedeutsame Arbeit. Seine Darlegungen zeigen, mit welchen Schwierigkeiten sich die Zentrale Stelle auch heute noch ablagen muß. Sie deutet aber auch darauf hin, daß die beiden entscheidenden Fälle, die jetzt in der Öffentlichkeit sind, die Vorermittlungen gegen den in Lion in Frankreich einsitzenden ehemaligen Chef der Gestapo beim Kommandeur der Sicherheitspolizei, Klaus Barbie, und Iwan Demjanjuk, der von den USA an Israel ausgeliefert wurde, und Verbrechen an jüdischen Häftlingen in Tremblinka und Sobibor begangen haben soll, geraten ins Blickfeld der Öffentlichkeit. Ein Beamter der israelischen Staatsanwaltschaft und einer der führenden Beamten der israelischen Polizei haben vor etlichen Wochen die Zentralstelle in Ludwigsburg besucht und die umfangreichen Archivunterlagen durchgesehen. Leider ohne Erfolg. Von deutscher Seite wird sowohl im Fall Barbie für Frankreich, sowie im möglichen Verfahren Iwan Demjanjuk volle Rechtshilfe geleistet, soweit das möglich ist. Man kann hier daran erinnern, daß im Verfahren gegen Adolf Eichmann den israelischen Justizbehörden ebenfalls volle Rechtshilfe geleistet worden ist. Zur Aufhellung der heutigen Verfolgung von NS-Verbrechen in der Bundesrepublik Deutschland soll hier der Vortrag des leitenden Oberstaatsanwalts Streim wiedergegeben werden: "Über vierzig Jahre ist es jetzt her, seit das NS-System zusammengebrochen ist, und immer noch befaßt sich die deutsche Justiz damit, die Verbrechen der damaligen Machthaber und deren Erfüllungsgehilfen aufzuklären und zu verfolgen. Es kann daher nicht verwundern, daß vereinzelt schon behauptet wird, die Geschichte der Strafverfolgung der NS-Verbrechen in Deutschland sei eine Geschichte von Fehlern, Versäumnissen und Mißerfolgen.

Es soll nicht abgestritten werden, daß Fehler und Versäumnisse vorkamen, die zu Mißerfolgen führten. Rückblickend muß aber auch betont werden, daß bei der Überwiegenden Mehrheit derjenigen, die mit der Verfolgung von NS-Gewalttaten befaßt waren, der gute Wille vorhanden war -, unter Einsatz aller technischen organisatorischen und administrativen Gegebenheiten, - die von dem nationalsozialistischen Unrechtsstaat begangenen Verbrechen mit rechtsstaatlichen Mitteln zu ahnden.

Fehler und Versäumnisse sind im Übrigen nicht allein im Bereich der Justiz zu suchen: sie finden sich auf Seiten der damaligen Besatzungsbehörden, der bundesdeutschen Politiker und anderer, die mit der Aufarbeitung der deutschen Vergangenheit in irgendeiner Weise befaßt waren. Ich darf zum Beispiel daran erinnern, daß die Zuständigkeit der deutschen Gerichte durch die Kontrollratsgesetze Nr. 4 betr. die "Umgestaltung des deutschen Gerichtswesens" vom 30. Oktober 1945 und Nr. 10 vom 20. Dezember 1945 betr. die "Bestrafung von Personen, die sich Kriegsverbrechen, Verbrechen gegen den Frieden oder gegen die Menschlichkeit schuldig gemacht haben", beschränkt war und die volle Justizhoheit erst mit dem zwischen den Vereinigten Staaten, Großbritannien, Frankreich einerseits und der Bundesrepublik Deutschland andererseits am 26. Mai 1955 in Kraft getretenen "Vertrag zur Regelung aus Krieg und Besatzung entstandener Fragen", dem sogenannten Überleitungsvertrag, mit einer Ausnahme wieder hergestellt wurde, daß diese Ausnahmen über 1.000 in Frankreich in Abwesenheit - teilweise zum Tode - verurteilte NS- und Kriegsverbrecher vor der Strafverfolgung durch die deutsche Justiz schützte, daß im Jahre 1950 die Verfolgungsverjährung für alle mit einer Höchststrafe von 5, im Jahre 1955 mit einer Höchststrafe von 10 und im Jahre 1960 mit einer Höchststrafe von 15 Jahren Freiheitsentzug bedrohten Straftaten eintrat, ohne daß vom Bundestag die Möglichkeit genutzt worden ist, den Eintritt der Verjährung durch Erlaß eines entsprechenden Gesetzes zu verhindern und daß die Änderung des seinerzeitigen § 50 Abs. 2 StGB im Jahre 1968 viele Verfahren gegen sogenannte "Schreibtischtäter" aus dem Kreis der ehemaligen Angehörigen des Reichssicherheitshauptamtes und andere sogenannter Oberster Reichsbehörden wegen Verjährung eingestellt werden mußten. Ein befehlsgemäß handelnder Tatgehilfe konnte fortan nur noch bestraft werden, wenn seine Tatbeteiligung eigenen niedrigen Beweggründen (z.B. Rassenhaß) entsprang oder ihm die grausame oder heimtückische Tatausführung im Zeitpunkt seines Handelns bekannt war. Das war eine Folge, die von dem damaligen Bundesminister der Justiz (am 11. Juni 1969) im Bundestag lapidar damit entschuldigt wurde, daß sie nicht beabsichtigt gewesen sei und offensichtlich bei den Beratungen übersehen worden war.

Mit dem Hinweis auf die Fehler anderer gerät man als Angehöriger der Justiz leicht in den Verdacht, von den eigenen Fehlern ablenken zu wollen. Dieses ist aber nicht meine Absicht und ich bitte auch meine Ausführungen nicht in diesem Sinne verstehen zu wollen. Mir geht es nur darum, im Rahmen der Thematik anzusprechen, welche Schwierigkeiten der Verfolgung von NS-Verbrechen in

der Vergangenheit entgegengestanden haben, wobei hervorzuheben ist, daß bei näherer Betrachtung die Probleme in einem Umfang auftauchen, der für einen Außenstehenden unfaßbar ist. Viele Schwierigkeiten waren vermeidbar, aber nicht alle. Ich darf in diesem Zusammenhang insbesondere die der Beweisführung anführen, die zu der oft kritisierten langen Verfahrensdauer, zur Einstellung vieler Verfahren und zu Freisprüchen führte. Insbesondere im Ausland sieht man diesen negativen Aspekt häufig als Zeichen dafür an, daß die NS-Verbrechen nicht mit Nachdruck verfolgt wurden, ohne daß man sich mit der Sache einmal näher befaßt hätte. Nachdenklich scheint man zum Teil aber jetzt zu werden, namentlich dort, wo in der letzten Zeit Verfahren gegen NS-Verbrecher anhängig geworden sind - z.B. in Frankreich (Verfahren gegen den ehemaligen Chef der Stapo beim KdS Lyon, Barbie) und Israel (Verfahren gegen den ukrainischen Hilfspolizisten im Vernichtungslager Treblinka, Iwan Demjanjuk). Die dortigen Strafverfolgungsbehörden haben die gleichen Schwierigkeiten wie wir.

Bei allem erhebt sich die Frage, wenn in der Vergangenheit schon so viele Schwierigkeiten vorhanden waren, wie ist es dann heute, wobei sich vorab die Frage stellt, gibt es überhaupt noch neue Verfahren wegen NS-Verbrecher, wenn ja, wer sind die Beschuldigten und was sind die Vorwürfe.

In der Bundesrepublik wird von offizieller Seite immer wieder behauptet, daß die NS-Verbrecher systematisch aufgeklärt worden sind. Diese Behauptung wird von verschiedenen Seiten bestritten; sie trifft aber im wesentlichen zu. Am 1. Dezember 1958 nahm die Zentrale Stelle der Landesjustizverwaltungen zur Aufklärung von NS-Verbrechen aufgrund einer Verwaltungsvereinbarung der Justizminister und -senatoren der Bundesländer ihre Tätigkeit unter anderem mit der Aufgabe auf, alles erreichbare Material im In- und Ausland zu sammeln, zu sichten, auszuwerten, nach Ort, Zeit sowie Täterkreis, Tatkomplexe herauszuarbeiten und diesbezügliche Verfahren einzuleiten. So wurden die Obersten Reichsbehörden, Partei- und SS-Dienststellen, die Militär- und Zivilverwaltungen in den seinerzeit von deutschen Truppen besetzten Gebieten, die Einsatzgruppen, die mit der Vernichtung der Juden beauftragten Einheiten der Polizei und der Waffen-SS, die Vernichtungs- und Konzentrationslager, die Euthanasie-Anstalten, das Kriegsgefangenenwesen mit seinen Lagern usw. erfaßt. Aus den rund 4.850 an die Staatsanwaltschaften abgegebenen Komplex-Verfahren, haben sich mindestens 12.000 Ermittlungsverfahren gegen eine Vielzahl von Beschuldigten entwickelt, von denen über 850 angeklagt wurden. (rd. 120 lebenslang, etwa 440 zeitliche Strafen). Trotz der systematischen Verfolgung werden heute noch immer Tatsachen bekannt, die strafrechtlich relevant und die Einleitung von Verfahren erfordern. Eine Dunkelziffer ist eben auch bei NS-Verbrechen nicht auszuschließen, insbesondere deshalb nicht, weil die Mehrzahl der Gewalttaten im Ausland begangen wurden und zum Teil erst jetzt durch Anzeigen der dortigen Behörden bekannt werden. So wurde in den letzten Jahren der Überwiegende Teil der Verfahren durch Anzeigen der Polnischen Hauptkommission zur Verfolgung von NS-Verbrechen eingeleitet. Beschuldigte sind meistens Angehörige der Gendarmerie, die polnische Bürger im Rahmen von Befriedungsaktionen, wegen Verbergens von Juden vor dem Zugriff der Stapo oder weil sie jüdischen Glaubens waren, erschossen haben sollen. Hinweise auf die Namen der Täter und der Personalien liegen durchweg nicht vor oder sind so vage, daß sie selten zu deren Ermittlung geeignet sind. Im Übrigen fallen vereinzelt durch unsere Ermittlungen und ab und zu durch Anzeigen aus der Bevölkerung Erkenntnisse an, die die Einleitung von Verfahren erfordern. Sie betreffen im wesentlichen Exzeßtaten, etwa in Konzentrationslagern.

Infolge des Zeitablaufs gestalten sich die Ermittlungen nach Täter und Tat naturgemäß noch schwieriger als sie in der Vergangenheit waren. Nach monatelangen Recherchen stellt sich oft heraus, daß die oder die als Beschuldigte in Frage kommenden Personen noch während des Krieges gefallen oder als vermißt für Tod erklärt, nach dem Kriege verstorben oder infolge hohen Alters bzw. Krankheit nicht mehr vernehmungsfähig sind. Nicht selten verlaufen auch die Ermittlungen nach den Beschuldigten ergebnislos. Hierbei ist zu berücksichtigen, daß man bei Anzeigen aus dem Ausland ohne erkennbaren Grund durchweg davon ausgeht, daß sich die Täter in der Bundesrepublik aufhalten, obwohl sie sich ebensogut in der DDR, in Österreich oder im westlichen Ausland befinden könnten. Im letzteren Fall darf ich an die Verfahren des US-Department of Justice - Office of Special Investigations - erinnern, aus denen sich ergibt, daß eine ganze Anzahl deutscher Staatsangehöriger unter Verschweigen ihrer nationalsozialistischen Vergangenheit oder deren Duldung - aus welchen Gründen auch immer - durch US-Dienststellen nach dem Kriege in die Vereinigten Staaten eingewandert sind.

Ich habe vor Jahren einen maßgeblichen Herrn aus dem Ausland einmal gefragt, woher man dort wisse, daß die Beschuldigten sich in der Bundesrepublik befänden. Die Antwort war kurz: Man wisse es eben. Bei nächster Gelegenheit habe ich unter Bezugnahme auf diese Erklärung im Wege der Rechtshilfe um Hinweise auf den Aufenthalt der Beschuldigten gebeten. Die Erledigung des Ersuchens steht noch heute aus.

Ähnliche Schwierigkeiten wie bei der Suche nach den Tätern ergeben sich bei der Aufklärung der Verbrechen. Die ausländischen Zeugen können verständlicherweise vielfach nur vom Hörensagen berichten, da die, die sich im Tatzenrum befanden, durchweg Opfer der Vernichtungsaktionen waren. Die als Zeugen in Frage kommenden deutschen Staatsangehörigen sind meistens entweder gefallen, vermißt, verstorben oder aber häufig vernehmungsunfähig. Steht ausnahmsweise einmal ein Zeuge zur Verfügung und ist auch aussagefähig, sind seine Bekundungen im allgemeinen wenig ergiebig. Zu berücksichtigen ist hierbei, daß sie nicht selten zu der Einheit oder Dienststelle des Beschuldigten gehörten und befürchten, bei einer wahrheitsgemäßen Aussage sich selbst belasten zu müssen, sei es auch nur in moralischer Hinsicht.

Da in den wenigsten Fällen für die heute noch bekannt werdenden Verbrechen Dokumente vorhanden sind, die sich zur Aufklärung der Tat und zur Überführung der Täter eignen, muß in den meisten Fällen das Verfahren eingestellt werden, zumal Geständnisse der Beschuldigten im allgemeinen nicht mehr vorkommen; sie wissen um die Beweisschwierigkeiten.

Kommt es in einem Fall letztlich doch zur Anklage, so bedeutet das noch nicht, daß der Angeklagte auch verurteilt wird. In den letzten Jahren kam es immer wieder vor, daß ein Angeklagter nach der Anklageerhebung oder während der Hauptverhandlung verstarb oder Selbstmord verübte. In dem einen oder anderen Fall wurde er auch aufgrund eines oder mehrerer medizinischer Gutachten für dauernd verhandlungsunfähig erklärt, so daß das Verfahren eingestellt werden mußte. Verschwiegen werden soll hierbei nicht, daß manche Gutachten nicht nur in Kreisen der Opfer, sondern auch bei den verfahrensbeteiligten Juristen Erstaunen auslösten, insbesondere dann, wenn bekannt wurde, daß der als verhandlungsunfähig bezeichnete Beschuldigte bis dahin noch geistig und körperlich gesund war. Infolge des Todes oder der Vernehmungsunfähigkeit von Zeugen und von der Verteidigung ausgenützte Erinnerungslücke oder Widersprüche in deren Bekundungen kam es letztlich zu Freisprüchen. Verschiedentlich wird die Ansicht vertreten, daß man manche Schwierigkeiten überwinden könne, wenn die deutschen Strafverfolgungsbehörden das Ausland im Wege der Rechtshilfe verstärkt um Unterstützung bitten würden. Derartige Ratschläge widersprechen jedoch der Praxis. Die heutigen Schwierigkeiten bei der Aufklärung von NS-Verbrechen sind keine Probleme der Rechtshilfe, sondern solche, die sich aus dem Zeitablauf ergeben, wie bereits aus den vorangegangenen Ausführungen zu entnehmen sein dürfte.

Trotzdem richten die Staatsanwaltschaften und Gerichte in vielen Fällen Rechtshilfeersuche an die in Frage kommenden ausländischen Justizbehörden, um alle Möglichkeiten auszuschöpfen, die ihre Verfahren fördern könnten. Darüber hinaus werden von Zeit zu Zeit in Gesprächen mit Vertretern ausländischer Behörden - zum Beispiel der tschechoslowakischen Regierungskommission zur Verfolgung von Kriegsverbrechern in Prag und zeitweise auch der Polnischen Hauptkommission in Warschau - die Verfahren besprochen und erörtert, welche Schwierigkeiten anstehen und mit welchen Mitteln sie überwunden werden können. In den wenigsten Fällen kann jedoch Abhilfe geschaffen werden.

In diesem Zusammenhang darf ich erwähnen, daß es bisher mit nahezu allen Staaten keine Probleme im allgemeinen Rechtshilfeverkehr gab, wenn man von einigen absieht, etwa, daß Zeugen aus der Sowjetunion in der Regel nicht zur Teilnahme an einer Hauptverhandlung ausreisen dürfen und daß die Erledigung der Ersuche in dem einen oder anderen Fall Jahre - in einem Extremfall 17 Jahre - auf sich warten läßt. Diese Beispiele brauchen nicht, können ein Verfahren aber erheblich negativ beeinflussen.

Ernsthafte Schwierigkeiten hatten wir jedoch in der Vergangenheit und auch noch heute mit dem besonderen Rechtshilfeverkehr - wie ich die auf Auslieferung gerichtete Ersuche einmal nennen möchte. Insbesondere die südamerikanischen Staaten verweigerten in zahlreichen Fällen die Überstellung von NS-Verbrechern. Begründet wurden die Ablehnungen im wesentlichen mit Rechtsgründen, zum Beispiel Fehlen der Gegenseitigkeit in dem zwischenstaatlichen Vertrag oder der Vereinbarung über die Auslieferung, wenn der Täter mittlerweile die Staatsangehörigkeit des betreffenden Staates erworben hatte, oder Eintritt der Verfolgungsverjährung nach den Gesetzen des Staates, an den das Ersuchen gerichtet worden war. Nicht immer hatte man jedoch den Eindruck, daß diese Gründe allein die Verweigerung der Auslieferung waren.

Nicht unerwähnt soll bleiben, daß auch Ersuchen ohne oder ohne stichhaltigen Begründung abgelehnt wurden, wie beispielsweise jüngst das an Syrien auf Überstellung des ehemaligen Mitarbeiters Eichmanns, Alois Brunner alias Dr. Fischer, Lindner, Schmaldienst usw.

Heute fahnden wir noch nach einem guten Dutzend schwerstbelasteter NS-Verbrecher mit einem Durchschnittsalter von 75 Jahren, von denen sich nach unseren Erkenntnissen mindestens sechs in Südamerika aufhalten oder aufhalten sollen. Die Gesamtzahl der noch nicht ermittelten NS-Gewalttäter ist allerdings weit höher, ohne daß ich hierüber nähere Angaben machen könnte. Erfahrungsgemäß ist jedoch davon auszugehen, daß ein Teil der Gesuchten bereits nicht mehr am Leben ist.

Bei den immer mehr zunehmenden Ermittlungsschwierigkeiten ist verschiedentlich bereits die Frage aufgetaucht, ob es noch sinnvoll ist, die Verfahren wegen NS-Verbrechen weiterzubetreiben, insbesondere ob - wenn es überhaupt noch zu Verurteilungen kommen sollte - die Strafe noch einen Zweck hat.

Was die Strafverfolgung an sich betrifft, ist auf das Gesetz zu verweisen: So lange noch verfolgbare strafbare Handlungen bekannt werden, sind die Strafverfolgungsbehörden gehalten, insoweit Verfahren einzuleiten. Dieser Verfolgungszwang gilt nicht nur für NS-Straftaten, sondern für alle Delikte. Mit ihm sollen die Grundsätze der Gleichheit vor dem Gesetz gemäß Artikel 3 Abs. 1 des Grundgesetzes und der Gerechtigkeit im Rahmen des Möglichen verwirklicht werden.

Ob die Strafe gegen einen NS-Täter dagegen noch einen Zweck hat, kann in der Tat als fraglich angesehen werden. Von der Rechtslehre sind als Strafzwecke im allgemeinen anerkannt: Spezialprävention - d.h. die Einwirkung auf den Täter, ihn von der Begehung weiterer, ähnlicher Verbrechen abzuhalten - Resozialisierung, Sühne und Vergeltung. Die Spezialprävention ist im Hinblick auf das Alter der Täter sowie die veränderte gesellschaftliche und politische Lage unbeachtlich, eine Resozialisierung nicht notwendig, weil sich die Täter in die Gemeinschaft längst wieder eingliedert haben. Der Zweck der Strafe kann folglich allein noch in der Sühne im Sinne von Vergeltung gesehen werden. Tatsächlich führen viele der Gerichte in ihrer Urteilsbegründung dieses Strafzweck noch allein an. Vertretbar ist dieser Standpunkt; ob er aber voll zutrifft, dürfte zweifelhaft sein: Eine Vergeltung muß in einem Äquivalent zur Tat stehen. NS-Verbrechen sind in der Regel jedoch so ungeheuerlich, daß es eine angemessene Vergeltung nicht geben kann. So gesehen hat die Strafe in NS-Prozessen als Maßnahme gegenüber dem Einzelnen im wesentlichen ihren Zweck verloren.

Bei allem ist jedoch zu berücksichtigen, daß die Strafe eine sehr viel weiterreichende als nur solche individuelle Bedeutung hat: Sie soll zugleich auf die Gemeinschaft als Abschreckung wirken und damit zur Verhütung von Verbrechen beitragen. Diese Generalprävention - die sozialpädagogischen Einwirkung auf die Gesamtheit - dürfte noch alleiniger Zweck der Strafe sein. Es muß deutlich gemacht werden, daß Mord Mord bleibt auch wenn er vom Staat sanktioniert ist, und daß man eines Tages hierfür zur Rechenschaft gezogen wird. Es dürfte offenkundig sein und bedarf deshalb keiner weiteren Begründung, daß dieses auch heute noch notwendig ist - nahezu 40 Jahre nach den Nürnberger Prozessen, "die für die ganze Welt Zeichen setzen sollten", wie der amerikanische Hauptankläger Telford Taylor seinerzeit nach Abschluß des letzten Verfahrens zum Ausdruck brachte.

Während einerseits der Sinn und Zweck der Strafe in Frage gestellt wird, bemängelt man andererseits, daß die von den Gerichten ausgeworfenen Strafen immer geringer und der Schwere der Taten nicht mehr gerecht würden.

Es soll nicht bestritten werden, daß der Strafausspruch in Urteilen wegen NS-Verbrechen in seiner Höhe in der Öffentlichkeit Anlaß zu Kritik geben kann - nicht erst heute, und manch einer wird in diesem Zusammenhang an die anläßlich einer Akademie-Tagung in Loccum von einer Staatsanwältin vorgebrachte Äußerung, "ein Toter gleich zehn Minuten Gefängnis", erinnert. Zu bemerken ist jedoch insoweit, daß die Strafzumessung in der Gesamtbetrachtung von Tatgeschehen und Täterpersönlichkeit besteht, wobei Grundlage der Entscheidung stets die Schuld des Täters ist. Die Richter haben deshalb die Umstände gegeneinander abzuwägen, die für und gegen den Täter sprechen, namentlich die in § 46 StGB aufgezählten, z.B. die Beweggründe und die Ziele des Täters, die Gesinnung, die aus der Tat spricht und der bei der Tat aufgewendete Wille. Eine Kritik würde sicherlich oft unterbleiben, wenn man die Abwägungsgründe kennen würde.

Zugegebenermaßen gibt es aber auch Fälle, bei denen die Kritik eingreift. Die Gerichte sehen sich trotz der Entscheidungshilfe des § 46 StGB oft mit Problemen konfrontiert, die mit den herkömmlichen Mitteln der Strafrechtspflege nicht zu lösen sind, zum Beispiel die Bewertung bestimmter Umstände wie "Erlegung des Zeitgeistes". Häufig wurde er als strafmildernder Umstand berücksichtigt, "weil die zur Tatzeit bestehenden Machtverhältnisse, die damalige Gesellschaftsordnung, ihre Schuld geradezu provozierte" (Urteil des Schwurgerichts Hagen vom 24.7.1970, Aktz. 11 Ks 1/70), vereinzelt aber auch als Strafverschärfungsgrund, "weil sich jeder an solchen Unmenschlichkeitsverbrechen Beteiligten entgegenhalten lassen muß, daß Hitler und seine unmittelbare Umgebung ihre diesbezüglichen Ziele nicht in die Tat hätten umsetzen können, wenn sie dafür nicht immer wieder willige Helfer gefunden hätten" (Urteil des Schwurgerichts Siegen vom 4.3.1949).

Daß es daher in manchen Fällen zu einer rechtsfehlerhaften Abwägung der verschiedenen Strafzumessungsgründe kommen kann, ist nicht auszuschließen.

Zum Abschluß noch ein kurzer Blick in die Zukunft:

"Es wird nicht ausbleiben, daß unsere Strafverfolgungsbehörden ihre Arbeit aus biologischen Gründen eines Tages werden einstellen müssen. Der zeitgeschichtlichen Forschung wird dann die Aufgabe zufallen, das Leiden und Sterben von Millionen unschuldiger Menschen (weiter) an's Licht zu bringen und zum Gedenken an die bedauernswerten Opfer der nationalsozialistischen Gewalt-herrschaft und als Mahnung für die künftigen Generationen festzuhalten. Mit Befriedigung kann ich bereits jetzt sagen, daß sich die Historiker und andere an der zeitgeschichtlichen Forschung interessierte Wissenschaftler schon intensiv mit der Übernahme der Aufgabe befassen; mit Befriedigung deshalb, weil ich deren Tätigkeit in gewissem Sinne unter anderem als Fortsetzung unserer Arbeit ansehe: Mit der Veröffentlichung ihrer Forschungsergebnisse halten sie die Generalprä-vention lebendig".

Statistische Zahlen zum Thema der NS-Verbrechen aus der Zentralen Stelle in Ludwigsburg

Die statistischen Angaben über die Tätigkeit der Zentralen Stelle für die Zeit vom 1. Januar bis 31. Dezember 1985 lauten:

I.

1. Vorermittlungsverfahren
(AR-Z-Sachen)

a) die Gesamtzahl der bis zum 31.12.1985 eingeleiteten Vorermittlungsverfahren beträgt	4.954
davon wurden bei der Zentralen Stelle abgeschlossen und an Staatsanwaltschaften abgegeben	4.853
noch anhängig sind (gegen eine noch nicht feststellbare Zahl von Personen)	101

b) Im Jahre 1985 wurden 55 neue Vorermittlungsverfahren eingeleitet (im Vorjahr 97), hiervon 42 aufgrund von Material, das von der Polnischen Hauptkommission übersandt wurde (im Vorjahr 49).

2. Bis zum 31. Dezember 1985 waren insgesamt 42.527 AR-Vorgänge angefallen, davon entfielen auf das Jahr 1985 438 neue AR-Vorgänge (im Vorjahr 499). Darüber hinaus wurden im Jahre 1985 insgesamt 2.035 Personalanfragen von Behörden außerhalb der Justiz bearbeitet (im Vorjahr 1.075).

II.

Die Zentralkartei (Namens-, Orts- und Einheitenkartei) enthielt am 31. Dezember 1985 1.340.393, nach dem letzten Bericht für die Zeit vom 1. Juli 1984 bis 30. Juni 1985 1.331.105 Karten. Die Verfilmung der Zentralkartei ist endgültig abgeschlossen; der genaue Bestand der Kartei steht nunmehr fest. Ich erlaube mir, insoweit auf meine Berichte für das Jahr 1984 vom 8. Januar 1985 und für die Zeit vom 1. Juli 1984 bis 30. Juni 1985 vom 11. Juli 1985 zu verweisen.

In der Zentralkartei sind 17.234 Tatorte und 3.774 Einheiten und Dienststellen erfaßt.

Die Dokumentensammlung umfaßte am 31. Dezember 1985 ca. 528.780 (im Vorjahr 527.650) Blatt. Davon sind ca. 369.500 (im Vorjahr 368.500) Blatt in der Dokumentenkartei auf rund 143.280 (im Vorjahr 142.500) Karteikarten verkartet. Weitere Dokumente sind auf 518 Mikrofilmen erfaßt.

Buchbesprechungen:

Paul Sauer, Uns rief das Heilige Land. Die Tempelgesellschaft im Wandel der Zeit, 518 S., Konrad Theiss Verlag, Stuttgart 1985

Der Stuttgarter Archivdirektor Paul Sauer, dem schon ein großes Werk über "Die Schicksale der jüdischen Bürger Baden Württembergs während der nationalsozialistischen Verfolgungszeit" zu verdanken ist, legt nun zum 130jährigen Jubiläum der württembergischen Tempelgesellschaft eine umfangreiche historische Gesamtdarstellung dieser schwäbischen Religionsgemeinschaft vor, in der

משרד החוץ
אירופה 1
דואר נכנס
29-05-1986
תיק מס' 105-1
א

אל : אירופה 1

מאת : השגרירות - בון

הנדון : התאונה בצ'רנוביל ורפי"ג

התאונה הגרעינית בצ'רנוביל זכתה ברפי"ג להד נרחב במיוחד ולהתייחסויות אינטנסיביות וקיצוניות - אולי יותר מאשר במרבית מדינות אירופה האחרות. על התאונה נודע כאן יומיים לאחר שקרתה ומיד דובר על "מימדים של אסון" ועל התאונה הגדולה בקורות השימוש באנרגיה אטומית. בתחילה דובר על כאלפיים הרוגים ועל פינוי אזורים נרחבים בהרבה משפוננו בסופו של דבר. לאחר כיומיים נוספים, לכשנראה היה ש"הענן הרדיואקטיבי" יפקוד גם את שמי רפי"ג ולא רק את שמי שבדיה ומדינות מזרח אירופה, הוקמו כאן מספר מטות פיקוח והנחיה, הן במישור הפדרלי והן במישור המדינתי ואלה החלו לפרסם ידיעות והנחיות לאוכלוסיה בקצב מתגבר.

שפע הידיעות וההנחיות, צמיחה מסוימת של אי-תיאום בין הרשויות השונות ובעיקר "תאוות" העיסוק בנושא שהפגינו כלי התקשורת, יצרו כאן אורה קרובה להיסטריה המונית כאשר הנושא היחיד כמעט לשיחה, לדוח תקשורתי ולויכוח פוליטי, היה האירוע בצ'רנוביל, השלכותיו המיידיות על אוכלוסית רפי"ג והשלכותיו ארוכות הטווח על מדינות האנרגיה של רפי"ג ועל יחסה למדינות בעלות הפוטנציאל הגרעיני בעולם.

ממשלת רפי"ג, מפי שר הפנים השמרני צימרמן (צ.ס.או), ניסתה מלכתחילה להציג תדמית של שליטה במצב ולהרגיע את חששות האוכלוסיה ולשם כך המעיטה בחשיבות האירוע ובסכנות הנשקפות ממנו. אם משום דמותו הבלתי אמינה של השר ואם משום מיעוט המידע שמסר, דבריו נתקבלו בספקנות ובאי-אימון ומפלגות האופוזיציה נרתמו מיד למסע נגד מדיניות המידע של הממשלה ונטייתה לבגטליזציה של האירוע. סיסמת הירוקים "צ'רנוביל היא בכל מקום", כלומר, תאונה שכזו אפשרית בכל מקום בו משתמשים באנרגיה גרעינית, נקלטה בחוגים רחבים של האוכלוסיה, כולל חוגים פוליטיים. הירוקים, כדרכם, ניצלו את התאונה לתקיפה נרחבת של מדיניות הגרעין של ממשלת רפי"ג ולא הזכירו, אלא במלים בודדות, את אחריותה הישירה של בריה"מ, את מחדלה באבטחת המתקן הגרעיני ואת סירובה למסור מידע על האסון. הפגנות ועצרות של הירוקים וחוגים אחרים המתנגדים לשימוש במתקנים גרעיניים, נערכו בכל עיר גרמנית ונמשכות עדיין.

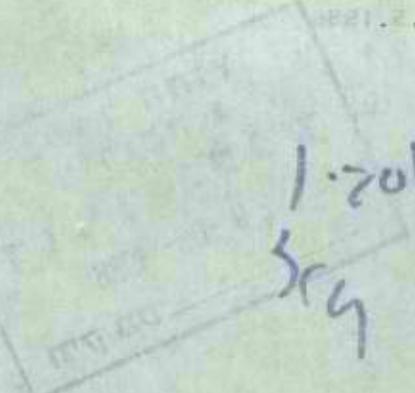
אם משום הלחץ הציבורי ואם משום המידע המאיים המצטבר, ממשלת רפי"ג החלה לפרסם בולטינים על המצב ועל צעדי מנע שיש לנקוט וריבוי פרסומם של אלה תרם, כמובן, להעלאת המתח. נאסר על האוכלוסיה לשתות חלב ולאכול מוצרי חלב טרי, ירקות רחבי עלים ובשר בהמות שרעו על כרי דשא נגועים, נאסר על ילדים לשחק בגינות ציבוריות ובארגזי חול ועל מבוגרים לטייל בגנים ולשחות בבריכות.

מספר תעודת זהות

מספר תעודת זהות

מספר תעודת זהות

הממשלה מודעת להחלטתה להעביר את המערכת הממשלתית לרשות הממשלתית החדשה, וזאת כדי להבטיח את המשך תפקוד הממשלה באופן יעיל ונאמן. המעבר יבוצע בהדרגה, תוך שיתוף פעולה מלא מצד כל הרשויות המעוררות. הממשלה מבקשת להודיע על החלטתה זו לציבור, ולתת הזדמנות לביטוי דעותיו.

הממשלה מבקשת להודיע על החלטתה זו לציבור, ולתת הזדמנות לביטוי דעותיו. המעבר יבוצע בהדרגה, תוך שיתוף פעולה מלא מצד כל הרשויות המעוררות. הממשלה מבקשת להודיע על החלטתה זו לציבור, ולתת הזדמנות לביטוי דעותיו.

הממשלה מבקשת להודיע על החלטתה זו לציבור, ולתת הזדמנות לביטוי דעותיו. המעבר יבוצע בהדרגה, תוך שיתוף פעולה מלא מצד כל הרשויות המעוררות. הממשלה מבקשת להודיע על החלטתה זו לציבור, ולתת הזדמנות לביטוי דעותיו.

הממשלה מבקשת להודיע על החלטתה זו לציבור, ולתת הזדמנות לביטוי דעותיו. המעבר יבוצע בהדרגה, תוך שיתוף פעולה מלא מצד כל הרשויות המעוררות. הממשלה מבקשת להודיע על החלטתה זו לציבור, ולתת הזדמנות לביטוי דעותיו.

במספר מקומות אף הומלץ שלא לשהות מחוץ לבית שלא לצורך ולאחר אירוע המוני בבון, נקראה האוכלוסיה לשטוף עצמה היטב במים.

הגבלות אלה, ובעיקר הדווח עליהן, נמשכו שבועות מספר ונסתיימו רק לפני ימים אחדים. ההד הפוליטי נשמע עדיין והתוצאות הפוליטיות של התאונה תמדדנה ודאי בקולות הבוחרים במדינת נידרזאכסן באמצע חודש יוני ואולי אף בבחירות הפדרליות לבונדסטאג בינואר 1987.

מפלגות ה-צ.ד.או וה-צ.ס.או, השמרניות, דבקות באמונתן שאין בשעה זו תחליף בטוח יחסית, זול ויעיל לאנרגיה הגרעינית ועומדות על המשך הקמתם והפעלתם של מתקנים גרעיניים. טענתן העיקרית, שמתקני הגרעין הגרמנים הם מסוג שונה לחלוטין מזה של צ'רנוביל, שתקנות הבטיחות הגרמניות הן מן המחמירות בעולם ושהפיקוח הממשלתי והציבורי על המתקנים מבטיח סיכוי סביר בהחלט של מניעת תאונה גדולה.

המפלגה הסוציאלדמוקרטית, הנאבקת גם בתחום זה על קולותיהם של מצביעים, הנוטים לתמוך בירוקים, הודיעה על תמיכתה ברעיון ה"יציאה" המוחלטת מ"כלכלה הגרעין" במועד מוקדם ככל האפשר, אך לא באורח מיידי וללא תכנון והכנת אלטרנטיבות. בימים האחרונים קראה לבחינה מדוקדקת נוספת של מתקן גרעיני חדש, שאמור היה להיות מופעל בעוד כשבועיים. גם המועמד לקנצלר מטעם מפלגה זו, יוהנס ראו, הנתון בנושא הגרעיני ללחץ מצדדים שונים - בעיקר משום היות מדינתו, נורדרין-וסטפאלן, בעלת מתקנים גרעיניים רבים מכל מדינה אחרת ותלותם של רבים מבחיריו בתעסוקה הנובעת מכך - ראה צורך לרכך משהו את עמדתו ולהכיר בצורך "לצאת" מעידן הגרעין ומוטב שעה אחת קודם.

עמדת המפלגה הליברלית - ה-פ.ד.פ - נקבעה ע"י צרכי בחירות מידיים ואולי גם ע"י נטיה קלה בשורותיה לחדור ~~אך~~ מן הקו השמרני וימני למדי שנקטה בשנים האחרונות. בועידתה בהנובר החליטה לפעול בממשלה להפסקה מיידית של פעולת מתקנים, שבטיחותם אינה מירבית ולסגת בהדרגה מכלכלת הגרעין, אף שלא קבעה לוח זמנים או אמות-מידה לדחיפות הביצוע. עמדת מפלגת הירוקים היא, כמובן, הפשטנית והנחרצת מכולם. הירוקים קוראים להפסקה מיידית ומוחלטת של כל שימוש במתקנים גרעיניים ומוכנים להסתכן בהשלכות הכלכליות והחברתיות של צעד שכזה (ודאי ללא שיקול מעמיק של משמעות הדברים).

כל העמדות הנ"ל נשמעו בדיון המיוחד שקיים הבונדסטאג בעקבות התאונה בצ'רנוביל ואף שלא נתקבלו החלטות, הרי אפשר לומר היום, שהשקפת הציבור ואף מדיניות הממשלה הפדרלית בנושא האנרגיה הגרעינית לא ישוּבו עוד להיות מה שהיו לפני התאונה. מותר להניח שגרמניה עלתה כבר על דרך "היציאה" מעידן הגרעין ושהחלטות נוספות לפיתוח מקורות אנרגיה גרעיניים תתקבלנה, אם בכלל, רק בקשיים גדולים.

השלכות פוליטיות של התאונה בצ'רנוביל אינן בבחינת הכרח, אך יתכן בהחלט שהסערה הציבורית תגזול מהמפלגה הליברלית במדינת נידרזאכסן את הקולות השוליים, הדרושים לה כדי לעבור את אחוז החסימה.

- 3 -

אי כניסתה, במקרה כזה, ללאנדטאג המדינתי, עשויה להביא למשבר קואליציוני ממושך במדינה ולשינוי מאזן הכוחות בבונדסטראט - בית המדינות הפדרלי - שיקשה על העברת חוקים והחלטות של הבונדסטאג.

על השאלה אם תתרום התאונה בצ'רנוביל לחיזוק משמעותי בכוחם של הירוקים בבונדסטאג, קשה להשיב בשעה זו. נטייתי היא להניח ששמונת החדשים שיעברו עוד עד לבחירות, ישכיחו מלב רבים את הטכנה הגרעינית המידית וחזקה על הירוקים שיעשו עד אז עוד שגיאות מספר, שתרחקנה משורותיהם "קולות נודדים" רבים.

ב ב ר כ ה ,

גד כחן

העחק : לשכת מר י. ענוג, סמנכ"ל
פר"ן
הממ"ד

המטה הכללי, תל אביב, יום חמישי, כ"ב שבט, תש"ל.
למפקד, פיקוד המרכז, חיפה.
הנדון: מידע על פעילות חשודה.

במסגרת המידע שהועבר לידי המטה הכללי,
ביום כ"א שבט, תש"ל, על ידי פק"מ,
הועברו מידע על פעילות חשודה,
באזור פיקוד המרכז, חיפה.

ע"פ פק"מ

למפקד

המטה הכללי, תל אביב, יום חמישי, כ"ב שבט, תש"ל.
למפקד, פיקוד המרכז, חיפה.
הנדון: מידע על פעילות חשודה.

בון - כה' באייר תשמ"ו
3.6.1986

507

משרד חוץ
אירועים
105.1
גנר

אל : גב' מרים שמרת, ס/מנהל אירופה ו
מאת : הציר - בון

ה. רבין - טני

הנדון : ועידת ההסתדרות הגרמנית של האיגודים המקצועיים - DGB

1. הועידה ה-13 של ה-D.G.B. התקיימה בהמבורג בתאריכים 25 עד 31 במאי 1986. ועידה זו, המכונה "הפרלמנט של העובדים", הינה הגוף העליון של ה-D.G.B. הבוחר את המוסדות הביצועיים המרכזיים, כולל הוועד המנהל, והוא מתכנס כל 4 שנים. ה-D.G.B. כולל 17 איגודים מקצועיים כלל-ארציים המונים קרוב ל-8 מליון חברים, והוא רב-מפלגתי - כלומר אין לו זיקה למפלגה אחת ובין חבריו והנהגתו חברי מפלגות שונות. אינם חברים ב-D.G.B. רק כמה איגודים מקצועיים נוצריים שחשיבותם מועטה, ואיגוד חשוב אחד ה-DAG, שהוא מעין הסתדרות הפקידים שחברים בו פקידי בנקים, חברות כלכליות שונות וחלק מעובדי המדינה. מרבית עובדי המדינה ומוסדות ציבוריים מאוגדים באיגוד ה-ÖTV, המסונף ל-D.G.B.
2. השתתפתי בפתיחת הועידה ובשני ימיה הראשונים ב"שני כובעים": כנציג השגריר (כל השגרירים הוזמנו לפתיחה אך איש מהם לא השתתף) וכממלא מקום היועץ לענייני עבודה (היתה השתתפות רבתי של נספחי העבודה של הנציגויות הזרות). בין כ-150 האורחים מ"איגודים מקצועיים" מחו"ל, היו גם שני נציגי ההסתדרות: מר חיים הברפלד ראש המח' לאיגוד מקצועי ומר מוניה אדמתי, האחראי לועדי עובדים. האורחים הזרים טופלו ע"י המח' לקשרים בינ"ל בסיוע נספחי העבודה הגרמנים שנמצאו לאורחים מארצות שירותם וטפלו בכל משאלותיהם. בלט, הן בצורתו החיצונית והן בפעלתנותו, הנספח הגרמני בארץ - גוטה, שסייע בידי להפגיש את נציגי ההסתדרות עם מנהיגי האיגודים השונים. בשיחות שקיימתי ביחידות או ביחד עם נציגי ההסתדרות עם נשיא ה-D.G.B. ברייט, ומנהיגי האיגודים הדגישו כולם, בצד האהדה לישראל והקשרים האמיצים עם ההסתדרות, את החשיבות הרבה שהם מייחסים לאיחוד מחדש של תפקיד היועץ לענייני עבודה בשגרירות. הסברתי שהתפקיד קוצץ מסיבות חסכון ואף אנו מקוים לחידושו לכשירחיב ושבינתיים אני עומד לרשותם בכל נושאי הטיפול.
3. חשיבותה המיוחדת של ועידה זו היתה בכך שנערכה לאחר שנת עימות חריף בין ה-D.G.B. לממשלה בנושא תיקון סעיף 116 לחוק עידוד העבודה ובנושא מדיניות הממשלה בנושא האבטלה וכחצי שנה לפני הבחירות לבונדסטאג, כך שהיא נועדה כמבחן למידת תמיכת האיגודים בהנהגתם ולקביעת המשך מדיניות המאבק המקצועי שלה השפעה רצינית על מערכת הבחירות. חברי הנשיאות נבחרו מחדש כשמרביתם, כולל הנשיא ברייט, זכו במספר קולות גדול יותר מבעבר, דבר המוכיח תמיכה רחבה במדיניות הנהגת ה-D.G.B. סגן הנשיא פרנבאך זכה אף הוא במספר קולות מוגבר בגלל עמדתו הנמרצת נגד תיקון סעיף 116, למרות היותו איש ה-CDA (איגוד העובדים של ה-צ.ד.או/צ.ס.או).

4. באשר למדיניות המאבק המקצועי, נכשלו נסיונות יו"ר איגוד המתכת להביא להחרפת העימות עם הממשלה והוחלט להמשיך בקו הקיים בנושאי סעיף 116, צמצום ההישגים הסוציאליים והאבטלה, אך מבלי לסכן את אופיו הרב-מפלגתי של ה-ד.ג.ב. נדחו האשמות אישי ממשלה שהאיגודים משמשים כלי שרת פוליטי ל-ס.פ.ד. והודגש שכאיגודים מקצועיים מוצדק בהחלט להלחם במדיניות הפוגעת בעובדים. בנושא הכאוב של פשיטת הרגל של ה"נוייה הימאטי" (מעין חברה שיכון עובדים), הוחלט שעל ה-ד.ג.ב. להפטר מהמכשלה ע"י מכירה הדרגתית של הדירות לשלטונות המקומיים ושל הלנדר. מתנהלות מספר חקירות נגד החברה, לא רק בנושא ה"פשלה" הכלכלית אלא בנושא ניצול לרעה של מעמדה הציבורי והעברת כספים ל-ס.פ.ד. נושא זה משמש מכשיר נוח לממשלה לניגוח האיגודים ומפלגת ה-ס.פ.ד.
5. בנושאים המדיניים-כלליים לא היה דבר הנוגע לענייננו. התקבלו החלטות בעד פירוק החימוש וביסוס השלום וכמובן גם בעד "יציאה" הדרגתית מהמשק הגרעיני בעקבות התאונה בצ'רנוביל.
6. נציגי ההסתדרות עמדו להפגש לקראת סוף הועידה עם נשיא ה-ד.ג.ב., אך לא שמעתי מהם אם הפגישה התקיימה למעשה ומה היה תכנה.

ב ב ר כ ה ,
 א. פדון
 א. פדון

העתק: מר ד. פראן-פרנקפורטר,
 המח' לקשרים ביני"ל
 הועד הפועל של ההסתדרות

נ.י. יש לציין שבכתיבת השתלשול הנ"ל רציתי להבהיר את
 (בואו נאמנו) שיש הבדל בין (מחויבות) להחלטות שהתקבלו בשם
 ומאז ה-ס.פ.ד. הוא בסיסה בכרטיסיה פוגל ולנקד פוקס.
 הקצאת קיפול הצהיר שיהאט אלו ישתלשול ואלו היו נציג. נכאקור
 אחריו.

נ.י.

בון - כה' באייר תשמ"ו
3.6.1986

506

ש מ ר

105-1
לנה
משדד החוץ
אירופה ד
דואר נכנס
06-06-1986
תיק 105-1

אל : גבי מ. שמרת, ס/מנהל אירופה ו

מאח : הציר - בון

ג. חסן - סני

הנדון : התאונה בצ'רנוביל ורפיג

ברצוני להוסיף לדווחו הממצה של מר גד כהן בנדון (מכתב 255 מ-27.5.86), שהתגובה הייחסרית" הגרמנית לכל מה שנוגע לתאונה ולכורים גרעיניים בכלל, נמשכת השבוע, לדוגמה, גופח מחוץ לכל פרופורציה ענין אי דווח מספק על הקלה קטנה בכור גרעיני ליצור חשמל ב-האס שבצפון נורדריין-וסטפליה והביא להפגנות ועימותים פוליטיים. בימים האחרונים התבטאו הקבצ'ר קוהל ושטראוס נגד "יציאה" מהמשק הגרעיני, אך אף ב-צ.ד.או נשמעים קולות בזכות "היציאה" ההדרגתית. בשיחוח עם אנשי הממסד הפוליטי נשמעת ההערכה הכללית ששאלת "היציאה" או "אי היציאה" מהמשק הגרעיני תשמש כנושא מרכזי במערכת הבחירות לבונדסטאג ועמדת ה-צ.ד.או/צ.ס.או בנדון עשויה לעלות למפלגות אלה בהפסד קולות משמעותי. אי לזאת, הנושא ראוי למעקב.

ב ב ר כ ה ,

105-1
פני

העחק: לשכה מר י. ענוג, סמנכ"ל
פריין
ממ"ד

1.7.01
344

Исходные данные, полученные из...

Содержание...

1.7.01 - 344

Исходные данные

Исходные данные, полученные из... (далее по тексту)...
Содержание...
Исходные данные, полученные из... (далее по тексту)...
Содержание...
Исходные данные, полученные из... (далее по тексту)...
Содержание...

Исходные данные, полученные из... (далее по тексту)...
Содержание...
Исходные данные, полученные из... (далее по тексту)...
Содержание...

1.6.91

Исходные данные, полученные из...

1.7.01

344

בון - א' בניסן תשמ"ו
10.4.1986

משרד החוץ
אירופה ו
דואר נכנס
15-04-1986
תמס"י

אל : אירופה ו

תפוצות

מאת : הציר - בון

צמח א.א. לאו-אוהב

הנדון : דו"ח פעילות המרכז של התביעה הכללית
בלודביגסבורג - פושעי מלחמה נאצים

מציב קטע מהעון "די וולט" של 10.4.86 בבדון, המוסר מספרים
מאלפים.

מאז 1945 ועד 1.1.86 נדונו ע"י בתי משפט ברפ"ג 6479 פושעים
נאצים בעוד שבאותה תקופה הוגשו תביעות נגד 90,921 איש.
כיום מתנהלים 4 משפטים נגד פושעים נאצים והוגשו תביעות
נגד 1302 איש שעוד לא הגיעו למשפט. כן מתנהלות עדיין
חקירות נגד חשודים.

ב כ ה ,

יפקול
ג. מדון

RECEIVED
 DEPT. OF STATE
 APR 11 1954
 WASHINGTON, D.C.

5/11/54
 Mr. W. L. Sullivan

100-100000-100
 100-100000-100
 100-100000-100

THIS DOCUMENT IS UNCLASSIFIED
 DATE 05/11/54 BY 60322/UC/STP

This document contains information which is classified as SECRET. It is to be controlled, stored, transmitted, and disposed of in accordance with the provisions of the Executive Order on the subject of the classification of information.

This document contains information which is classified as SECRET. It is to be controlled, stored, transmitted, and disposed of in accordance with the provisions of the Executive Order on the subject of the classification of information.

100-100000-100
 100-100000-100

r Die Suche nach NS-Straftätern geht weiter

AP, Ludwigsburg

Bei Staatsanwaltschaften und Gerichten in der Bundesrepublik Deutschland sind noch Verfahren wegen nationalsozialistischer Verbrechen gegen 1302 Personen anhängig, bei der Ludwigsburger Zentralstelle laufen derzeit 101 Vorermittlungsverfahren. Daß sich die Verfolgung der Straftäter aus der Zeit des NS-Regimes dennoch dem Ende zuneigt, zeigt eine weitere Ziffer in der neuesten Statistik der Zentralstelle: Die Zahl der seit dem Mai 1945 von westdeutschen Gerichten rechtskräftig verurteilten Täter hat sich im vergangenen Jahr um einen auf 6479 erhöht.

Die gestern von der Zentralstelle veröffentlichte Statistik bezieht sich auf die Entwicklung bis zum 1. Januar 1986. Aus ihr geht hervor, daß sich die seit dem 8. Mai 1945 von Staatsanwaltschaften in der heutigen Bundesrepublik eingeleiteten Ermittlungen wegen NS-Verbrechen gegen insgesamt 90 921 Beschuldigte richteten. Die insgesamt 6479 rechtskräftigen Urteile teilten sich so auf: In zwölf Fällen wurde noch die Todesstrafe verhängt, 160mal wurden lebenslange Freiheitsstrafen, in 6192 Fällen zeitliche begrenzte Haftstrafen und 114mal Geldstrafen verhängt. In einem Fall wurde eine Verwarnung nach dem Jugendrecht ausgesprochen. Gegenwärtig sind in der Bundesrepublik vier Prozesse wegen NS-Verbrechen im Gange. Nur noch ganz wenige werden angesichts des hohen Alters der Beschuldigten und auch der Zeugen folgen.

Oberstaatsanwalt Streim, der Leiter der Zentralstelle, erläuterte die erhebliche Differenz zwischen der Zahl derjenigen, gegen die ermittelt wurde, und der Verurteilten: Die Staatsanwaltschaften hätten in einer Vielzahl von Verfahren ganze Einheiten und Dienststellen, „deren Angehörige für eine Tatbeteiligung in Betracht kamen, systematisch überprüft“. Eine förmliche Beschuldigung sei auch die Voraussetzung gewesen, um vorsorglich eine Unterbrechung der drohenden Verjährung zu erreichen. Die Zentralstelle selbst hat seit Beginn ihrer Tätigkeit 1958 insgesamt 4954 Vorermittlungsverfahren „gegen eine nicht genau feststellbare Zahl von Verdächtigen eingeleitet“. 4853 wurden erledigt, so daß am 1. Januar dieses Jahres 101 übrigblieben.

